

**קובץ פתגמים
קצרים מרבותינו נשיאינו
לחודש כסלו**

לוקט ונערך:

**על ידי הרה"ח ר' שאול משה שיחי'
אליטוב**

© כל הזכויות שמורות

אין להדפיס או לצלם את הקובץ
ללא רשות.

עיצוב ועימוד:

מנחם אמיתי

ט"ל:

050-9984333

אמייל:

mmamitay@gmail.com

פתח דבר

על פי הוראת כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו בשנת התשמ"ט (הובא בספר השיחות התשמ"ט ע' 85), על דבר ההוספה בלימוד החסידות שצריכה להיות בחודש כסלו, שיש ללמוד בכל יום מימות החודש, קטע מהחסידות של כל אחד מרבתינו נשיאינו, החל מהבעל שם טוב עד לדורנו אנו, וזהו מפני שבכל יום מימות חודש זה, צריך להיות נרגש בו שהוא יום בחודש החסידי- חודש כסלו. וזהו על ידי לימוד תורתם של הרביים נ"ע.

על כן אספתי כמה פתגמים ותורות מכל אחד מרבתינו נשיאינו כדי ללמדם בכל יום מימות החודש.

אלא שחשוב להבהיר- מכיוון שפעמים נלקטים כמה פנינים מענייני החסידות הנמצאים בתוך ביאור רחב באיזה מאמר או איזה המשך, וכאשר מלקטים רק קטע ממנו, אפשר לטעות בהבנת הדברים, לכן ציינתי את המקורות כדי שכל אחד יוכל לעיין במקור.

בנוסף לכך- בכמה מקומות הוצרכתי לתרגם כמה דברים ללשון הקודש, וכן ישנם דברים שנכתב בסיכום ובקיצור, על כן באם תמצא שגיאה וכו' הכל על אחריות המעתיק בלבד, ושגיאות מי יבין.

מובן וגם פשוט שאין זה מהווה תחליף ללימוד בפנים המאמר, ובלשון הרב ובהרחבה, אלא שלכל הפחות יש ללמוד קטע קצר מכל אחד מהנשיאים. קובץ זה בא בהמשך לקובץ קודם שהוצאתי לאור בשנת תשמ"ט, וזכיתי למענה עליו מכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו, וזלה"ק: "אזכיר עה"צ (על הציון) לפעולה נמשכת ובהוספה למהדרין מן המהדרין".

ויהי רצון שבקרוב ממש נזכה לגילוי תורתו של משיח שילמד תורה לכל העם כולו בביאת משיח צדקנו בקרוב ממש אמן כן יהי רצון.

**כל הנ"ל נלקט על ידי הרה"ת ר' שאול משה יחי' אליטוב.
יום הבהיר ר"ח כסלו התש"נ**

נ.ב.

הגני מוציא קובץ זה מחדש עם תיקונים והוספות
חודש כסלו התשע"ח

וממשיכה את בחינת "שמע ישראל".
"בערבין" - מלשון ערב, ומלשון "עריבות",
דהיינו שעל ידי היראה, ניתן להפוך את בחינת
הערב, לעריבות ומתיקות.

(ספר השיחות תש"ד ע' 66 ואילך)

אדמו"ר הזקן

היכן שורה הקדוש ברוך הוא

אין הקדוש ב"ה שורה אלא על דבר שבטל
אצלו יתברך - בין בפועל ממש כמלאכים
העליונים, בין בכוח ככל איש ישראל למטה,
שבכוחו להיות בטל ממש להשם יתברך,
במסירת נפשו להשם.

(תניא ליקוטי אמרים י, ב)

אדמו"ר האמצעי

כיצד לנצל מפגש בין ידידים ברחוב

האדמו"ר האמצעי דרש מחסידיו, כששנים
מהם נפגשים יחדיו ברחוב, יש להם לדבר
ביניהם על (מושגים נעלים בחסידות כ)עתיק
ואריך.

(בית רבי ח"ב ע' נ"א)

אדמו"ר אדמו"ר הצמח צדק

למה אחרי שריפה מתעשרים

בנוגע למאמר קדושי עליון: "אחרי שריפה
מתעשרים", הטעם לזה, כיון שבסדר
השתלשלות של הספירות, אחרי מדת הדין

א' כסלו

הבעל שם טוב

האותיות של המאמרות מחיות את העולם בכל רגע

על הפסוק: "לעולם השם דברך ניצב בשמים"
(תהלים קיט, פט), פירש: "דברך" - קאי על
אחד מעשרה מאמרות, והוא מאמר "יהי רקיע
בתוך המים וגו'" (בראשית א, ו), הנה תיבות
אלו ניצבות ועומדות לעולם בתוך רקיע
השמים להחיותם, כי בלעדי האותיות של
המאמרות, אין להם קיום כלל.

(תניא שער היחוד והאמונה ע, ב)

המגיד ממזריטש

הפיכת הערב והחושך לעריבות ומתיקות

על דברי המשנה: "מאימתי קורין את שמע
בערבין" (ברכות ב, א), ביאר: "מאימתי" -
מלשון אימה ופחד, דהיינו מאימת השם,
"קוראין את שמע" - האימה מהשם קוראת

דירת עראי, ו"משכן" – הוא דירת קבע. וזהו ההפרש בין מדריגת יעקב למדרגת ישראל, "ישראל" – הוא שם המעלה, ולכן הוא בדוגמת המשכן, שהוא בנין קבע.

ואילו "יעקב" – שהוא בחינת עקב, הוא בדרגת אהל – דירת עראי. והם שני סוגי עבודה: בחינת "יעקב" – הם בעלי העסקים, שעיקר עסקם הוא בענייני העולם. ובחינת "ישראל" – הם יושבי אוהל (המתעסקים בעיקר בלימוד התורה).

(ספר המאמרים קונטרסים ח"א ע' 1)

כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו

כשם שאדם דן את חברו, כך דנים אותו מלמעלה

בנוגע ללשון המשנה: "ואתה עתיד ליתן דין וחשבון" (אבות פ"ג משנה ח'), ביאר: מה שנאמר "דין" לפני "חשבון", למרות שהסדר הוא שקודם עושים חשבון, ורק אחר כך מגיע הדין, זהו מפני שלפי הדין שאדם דן את חברו, כך הקדוש ברוך הוא עורך חשבון עם האדם.

(ליקוטי שיחות ח"ד ע' 1207)

מגיע מדת הרחמים, שגדולה אפילו יותר ממדת החסד.

(דרך מצותיך ע' 228)

אדמו"ר המהר"ש

ככל שיבטלים יותר להשם, נהיים יותר כלים אליו יתברך

כל מה שבטל יותר – הרי הוא יותר כלי לאלוקות, וכמו שרואים באדם שמחולק לשלשה, "ראש", "גוף" ו"רגל", הראש הוא הכי קטן, ולכן יש בו הכוחות הכי נעלים, שהם ארבעת החושים. לעומתו הגוף גדול יותר, ויש בו רק חוש אחד, חוש המישוש. והרגל שהוא הכי גדול, יש בו רק את כוח ההילוך.

(ספר המאמרים חר"ל ע' שפ"ז)

אדמו"ר הרש"ב

המקווה מבטלת את הדרגה הקודמת כדי להתעלות יותר

בכל עליה ממדרגה למדרגה וכמו מחול אל הקודש, וכן מקדושת יום טוב לקדושת שבת, צריכים טבילה במקווה, כיון שהטבילה היא הביטול ממהות הראשון, והתכללות במדרגה העליונה.

(ספר המאמרים התוס' ע' שפ"ז)

אדמו"ר הריי"ץ

כיצד עושים משכן להשם

על הפסוק: "מה טובו אוהליך יעקב משכנותיך ישראל" (במדבר כד, ה), ביאר: "אהל" – הוא

ביאר: "וספרתם" - מלשון ספירות ובהירות, דהיינו שיש לאדם להאיר את ה"לכם", כל אחד צריך להאיר את עצמו באור התורה והמצוות. (היום יום י' אייר)

אדמו"ר הזקן

המחשה קשה לעובר עבירה

אחד שנכשל בעבירה, הרי זה כמשל מי שאוחז בראשו של המלך (ובנמשל הכוונה לנשמת כל אחד מישראל, הנמצאת בכל יהודי) ומורידו למטה, וטומן פניו בתוך בית הכיסא מלא צואה, שאין לך עלבון גדול מזה.

(תניא ליקוטי אמרים לא, א)

אדמו"ר האמצעי

הכרח ההתבוננות באחדות השם

מי שלא מניח תפילין חלילה - נחשב לפושע ישראל בגופו, ומי שלא מתבונן באחדות השם (שהעולם מאוחד עם הקדוש ברוך הוא), נחשב לפושע ישראל בנשמתו.

(הקדמה לאמרי בינה)

אדמו"ר הצמח צדק

למה יש לקבל על עצמנו אהבת ישראל לפני התפילה

מה שאומרים לפני התפילה "הריני מקבל עלי מצוות עשה של ואהבת לרעך כמוך" על פי מנהג האריז"ל, מפני שזוהי ההקדמה הנדרשת

ב' כסלו

הבעל שם טוב

שתי אהבות נדרשות מאתנו, ואחת תלויה בחברתה

ישנם שתי אהבות:

א) "אהבת השם" - כמו שכתוב "ואהבת את השם אלוקיך" (דברים ו,ה).

ב) "אהבת ישראל" - כמו שכתוב "ואהבת לרעך כמוך" (ויקרא יט,יח), ושתי אהבות אלו הולכות ביחד, ש"ואהבת לרעך כמוך" הוא פירוש וביאור ל"ואהבת את השם אלוקיך", כשאוהבים יהודי, אוהבים את השם, כיון שיש בתוך היהודי חלק אלוקה ממעל, וכשאוהבים את הפנימיות של היהודי, ממילא אוהבים את הקב"ה.

(היום יום י"ב מנחם אב)

המגיד ממזריטש

תפקידנו להאיר את עצמנו בתורה ומצוות

על הפסוק: "וספרתם לכם" (ויקרא כג,טו),

נתאוה להיות לו יתברך דירה בתחתונים, ועל נתאוה אין שואלים שאלות.

(ספר המאמרים חס"ו ע' 1)

אדמו"ר הרי"ץ

עבודת השם בעיקבתא דמשיחא

עבודת כל ישראל בגלות האחרון- "עיקבתא דמשיחא", לעורר את נקודת היהדות אשר נמצא טמון בלב כל איש ישראל, ובכוח עזוז נקודת הלב, נוכל לעמוד נגד כל מונע ומעכב מעבודת השם.

(ספר המאמרים קונטרסים ח"א ע' 98)

כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו

שכרו של מי שמכבד את התורה

על מאמר המשנה "כל המכבד את התורה, גופו מכובד על הבריות" (אבות פ"ד משנה ו'), ביאר: שהכוונה בזה היא שמשתדל שהתורה תהיה מכובדת גם בעיני אומות העולם, ולכן ממשיך ואומר שהשכר לזה הוא שגופו מכובד על הבריות, ביטוי השייך לאומות העולם, וזהו שאומר גופו מכובד על הבריות, כיון שאין לאומות העולם שייכות לנשמתו.

(ביאורים לפרקי אבות על המשנה)

לתפילה שהיא במקום הקרבן (ברכות כו,ב), וכיון שבעל מום אסור לו להקריב קרבן, לכן יש לאדם להתאחד עם הגוף הכללי של כלל ישראל, ועל ידי זה יהיה תמים ושלם, ואזי תתקבל תפילתו לפני אדון כל.

(דרך מצותיך מצוות אהבת ישראל)

אדמו"ר המהר"ש

מה שיותר הכרחי לקיום האדם ניתן להשיגו בנקל יותר

כל מה שהכרחי יותר לאדם, יותר קל להשיגו, בדוגמת האוויר, שבלעדיה אי אפשר לחיות אפילו זמן קצר, ולכן אין צריך לקנות אויר. מה שאין כן מים יש לשאוב, וכמו כן ניתן לחיות זמן קצר בלי מים. לאיך מזון יש לנו לקנות, ואפשר לחיות יותר זמן ללא מזון, כיון שהוא פחות הכרחי ממים. וכן הבגדים קשה עוד יותר להשיג ממזון, וגם בית יותר קשה להשיג מלבוש, כיון שהוא פחות הכרחי לקיום האדם.

(ספר המאמרים תול"ו ח"ב ע' שפ"ב)

אדמו"ר הרש"ב

כמה טעמים לבריאת העולם

בנוגע לטעם בריאת העולם- יש בזה כמה טעמים שניתנו לזה. והטעם המופיע בחסידות, שהכוונה היא כדי להמשיך גילוי עצמות אור אין סוף בעולם, שאין זה מצד טעם והכרח שכלי, אלא זה בא מצד התאוה שהשם יתברך

אדמו"ר הזקן

מה הדבר שהכי מסייע לאדם בעבודת השם

על ידי שהאדם כופה את עצמו במחשבה דיבור או מעשה (נגד רצון יצרו הרע) על ידי זה נמשכת עליו קדושה עליונה לסייעו **סיוע רב ועצום** לעבודתו יתברך.

(תניא ליקוטי אמרים לד, ב)

אדמו"ר האמצעי

טובים השנים מן האחד

כשאחד מדבר עם זולתו בענייני עבודת ה' - ישנם שני נפש האלוקית נגד נפש הטבעית אחת (נתבאר בספר התוועדויות בלשון הקודש תשמ"ו ח"ב עמוד 599. וראה גם ליקוטי שיחות ח"ב עמוד 642 ועוד)

(היום יום עמוד כ' סבת)

אדמו"ר הצמח צדק

חשיבות קיום מעשה המצוות בריבוי פעמים

על דברי המשנה: "הכל לפי רוב המעשה" (אבות פ"ג משנה ט"ו), ביאר: ההדגשה היא **רוב** המעשה, ולא גודל המעשה, הכוונה בזה היא במה שכוּפּל ומתמיד בעשיית הטוב, דאינו דומה המחלק מאה זהובים לצדקה במאה פעמים, לנותן אותם בבת אחת, כיוון שהנותן במאה פעמים יש לו רוב המעשה.

(אור התורה ענינים ע' מ"א)

ג' כסלו

הבעל שם טוב

ללמוד ולהתפלל בחיות

על הפסוק: "בא אל התיבה" (בראשית ז, א) פירש: יש לבוא ולהיכנס לחיבות התורה והתפילה, דהיינו שיש להתפלל וללמוד בחיות.

(ליקוטי שיחות ח"א ע' 6)

המגיד ממזריטש

לאהבת השם מגיעים רק על ידי התבוננות

על הפסוק "ואהבת את ה' אלוקיך" (דברים ו, ה), הקשה איך שייך ציווי על אהבה, וביאר: ש"ואהבת" הוא בלשון הבטחה, שסופו להגיע לידי אהבה, וזה בא על ידי התבוננות ש"הוי' אלוקיך", פירוש ש"הוי'" שלמעלה מהטבע, הוא "אלוקיך" - כחך וחיותך.

(ספר המאמרים תש"א ע' 116)

עתה יותר מדורות הראשונים, ועל דרך משל שיותר קל להכניס הרגל למים רותחים, מאשר להכניס את הראש. ועל דרך זה דורנו- בחינת רגל, לגבי דורות הראשונים- בחינת ראש.

(ספר המאמרים קונטרסים ח"ג ע' קכ"א)

כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו

יראת שמים מקיימת את התורה

על מאמר המשנה "כל שיראת חטאו קודמת לחכמתו, חכמתו מתקיימת" (אבות פ"ג מ"ט), פירש "יראת חטאו"- הכוונה לעבודת התפילה, שצריכה להיות קודמת ללימוד התורה- חכמתו. ואזי היא מתקיימת.

(משיחת שבת ברשת תבא תשנ"ח)

אדמו"ר המהר"ש

המשקיע עצמו יותר מדי בפרנסתו פעמים זה יכול להזיק

מי שמשקיע עצמו בפרנסה יותר מכפי הצורך- פעמים לא זו בלבד שלא מועיל, אלא גם מזיק. כמשל ההולך עם לבוש שגדול מכפי מידתו שיכול להיכשל בו. ועל דרך זה מי ששקוע יותר מכפי הצורך בלבושי הפרנסה, יכול להיכשל על ידי זה.

(תמשך מים רבים תרל"ו)

אדמו"ר הרש"ב

האדם צריך ללכת ולהגיע לגלות את עצם נשמתו

על הפסוק "לך לך" (בראשית יב,א), פירש: "לך"- האדם צריך ללכת, "לך"- אל עצמיותו. דהיינו לעצמיות נשמתו, ועל דרך מה שכתוב: "קומי לך רעיתי ולכי לך" (שיר השירים ב, י), שהרי לא כל הנשמה מלובשת בגוף (ולכן האדם צריך ללכת ולהגיע לגלות את עצם נשמתו), ויש לו להתקשר עם עצם נשמתו.

(ספר המאמרים תרס"ו ע' ס"ז)

אדמו"ר הרי"צ

כוח המסירות נפש ישנו בדורנו יותר מדורות קודמים

למרות שבדורות האחרונים נמצאים בדרגה פחותה- עם כל זה כוח המסירות נפש ישנו

אלוקים בגימטריא הטבע, שהאדם ירגיש את
ה-למעלה מהטבע בטבע.

(קונטרס תורת החסידות ע' 23)

אדמו"ר הזקן

**בכל רגע השם מהווה אותנו מחדש, ולכן
לא שייך להרגיש שרע לנו**

על האדם להתבונן שהוא מתהווה בכל רגע
ורגע ממש מחדש, ואיך יעלה על דעתו שרע
לו ויש לו ייסורים, ובפרט שאין רע יורד
מלמעלה.

(תניא אגרת הקודש קסז, א)

אדמו"ר האמצעי

ריבוי התחכמויות לא עוזרות לפרנסה

כתיב "לא לחכמים לחם" (קהלת ט,יא),
ובפסוק אחר כתיב "החכמה תחיה בעליה"
(קהלת ז,יב), והביאור בזה: כשחכמתו היא
כפי הצורך, והיינו שמשתמש בחכמתו לעשות
כלי לפרנסה על פי הטבע, אזי "החכמה תחיה
בעליה", מה שאין כן כשמתחכם בריבוי
התחכמויות אזי "לא לחכמים לחם".

(שערי תשובה שער התשובה אות ו')

אדמו"ר הצמח צדק

**ההתעלות שיש על ידי לימוד התורה, באה
רק בהקדמת עבודת התפילה**

על מאמר רז"ל "כל האומר אין לי תורה, אפילו

ד' כסלו

הבעל שם טוב

**האדם צריך לקבל את כל ענייני העולם
באופן שווה**

על הפסוק "שיויתי ה' לנגדי תמיד" (תהילים
טז,ח), פירש: "שיויתי"- מלשון השתוות,
והיינו שבכל מאורע שיש בעולם צריך להיות
אצל האדם הכל בשווה. הן אם משבחים או
מבזים אותנו, אין לו להתפעל מכל זה, כיוון
שהכל בא מאתו יתברך.

(צוואת הריב"ש אות ב')

המגיד ממזריטש

**התשובה צריכה להיות באופן שרגיש את
ה-למעלה מהטבע בטבע**

על הפסוק: "ושבת עד הוי' אלוקיך" (דברים
וה), ביאר: שעבודת התשובה צריך להיות
עד אשר "הוי'" - שהיא הבחינה שלמעלה
מהעולמות, יהיה בבחינת "אלוקיך"-

אדמו"ר הריי"צ

השם לא דורש יותר מכוחותינו

על דברי הגמרא "לפום גמלא שיחנא" (כתובות סג,א), מפרש רש"י: "לפי כוח הגמל יטעינוהו המשא" - על דרך זה הקב"ה מבקש מכל אחד לפי כוחו, למרות שקיום התורה ומצוות קשה ביותר, עם כל זה זהו לפי כוחו של כל אחד.

(ספר המאמרים קונטרסים ח"ג ע' קנ"א)

כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו

המחשבה הראשונה בתחילת היום משפיעה על כל היום

המחשבה דיבור ומעשה של האדם במשך היום, נשפעים מהמחשבה הראשונה של האדם בתחילת היום. ובדוגמת מה שאדם מחוייב בכבוד אחיו הגדול, מפני שיש לו מרוח אביו יותר משאר אחיו (כיון שהוא הראשון), כמו שכתוב בכתבי האר"י ז"ל (שעהמ"צ פ' יתרו. ליקוטי תורה מהאר"י ז"ל פ' וירא), על דרך זה המחשבה הראשונה של תחילת היום, היא המשפיעה על כל היום.

(ספר המאמרים תשי"ד ד"ה לנה דודי)

תורה אין לו" (במות קטב), ביאר: שאין נעשה התכללות וביטול הנפש להשם יתברך על ידי לימוד התורה, אם אין הקדמת העלאת מ"ן (מ"ן נוקבין) - ביטוי השייך לאתערותא דלתתא) במסירות נפשו בתפילה.

(אור התורה ענינים ע' רצ"א)

אדמו"ר המהר"ש

שלשה ימים שלפני השבת הם הכנה לשבת

שלשה ימים שלפני השבת הם ימי הכנה לשבת, ולכן יום רביעי נקרא לכו נרננה הקטן, וזוהי הסיבה שבשיר של יום רביעי בסופו אומרים את שלושת הפסוקים מ"לכו נרננה".

(חיים יום כ"ג נסלו)

אדמו"ר הרש"ב

בקשת רחמים על נפשו היא המסייעת להגבהת הנפש

על הפסוק: "כי עוונותי עברו ראשי, כמשיא כבוד יכבדו ממני" (תהילים לח,ה), פירש: "עון" - מלשון עיוות ועיקום. והיינו שמעוות ומעקם דרכו, על ידי שנמשך אחר תאוות ותענוגים גשמיים. ומה שכתוב "כמשיא כבוד יכבדו ממני" - הוא ענין טמטום המח והלב הנעשה על ידי התאוות גשמיים. והעצה לכל זה הוא על ידי כובד ראש דקדושה ש"אין עומדים להתפלל אלא מתוך כובד ראש" (ברכות ל,ב), והוא ענין התעוררות רחמים על נשמתו שהתרחקה מאד, ועל ידי זה נעשה הגבהת הנפש.

(ספר המאמרים תרס"ו ע' תפ"ז)

אדמו"ר הזקן

**האמונה שכל מה שבא מאת ה' הוא טוב,
זה מביא שיהיה טוב בפועל**

כשאדם מאמין באמת שכל ענייניו בפרטי פרטיותיהם באים מלמעלה- והרע הנדמה בגלוי כל חיותו הוא מהטוב העליון הגנוז של הקב"ה, הנה באמונה זו גורם שהטוב יתגלה למטה והרע יתעלם.

(תניא אנרת הקודש ק"ז, א)

אדמו"ר האמצעי

**הבטחת הרב המגיד שתמיד יד החסידים
תהיה על העליונה**

בגלל המסירות נפש של אדמו"ר הזקן על החסידות, הבטיח לו רבו הרב המגיד ממזריטש, שתמיד בכל ענין של יראת שמים, יד מקושריו תהיה על העליונה.

(ליקוטי שיחות חלק ב"ד ע' 363)

אדמו"ר הצמח צדק

**הכוונה העליונה להמשיך אלוקות בעולם
הגשמי**

בנוגע למה ששקדו הראשונים כל ימיהם בלימוד הנגלה בתורה- והגם שעיקר העסק בנגלה הוא בעניינים גשמיים, זהו מפני שהכוונה העליונה היא להמשיך את האלוקות בגלוי למטה. ולכן נתלבשה התורה בגשמיות דווקא.

(אור התורה עניינים ע' ר"צ)

ה' כסלו

הבעל שם טוב

חשיבות הדקדוק בקריאת שמע

על ידי הדקדוק בקריאת שמע לאומרה בלי מחשבה זרה- על ידי זה כל סוגי המזיקים בדילים ממנו.

(צוואת הריב"ש אות י"ט)

המגיד ממזריטש

**לפי הנהגת האדם, כך מתנהגים אתו
מלמעלה**

על הפסוק "דמות כמראה אדם עליו מלמעלה" (יחזקאל א, כו), ביאר: כפי המידה והדמות שאדם מראה מלמטה בעבודת השם, כן מתנהגים עמו מלמעלה.

(ליקוטי שיחות ח"ד ע' 1262)

זה האחרון- דרא דעיקבתא דמשיחא, כיון שבדורנו אין לנו כוח לענין המרירות, ולכן עבודת התשובה בדורנו היא מתוך שמחה דווקא.

(ספר המאמרים תשמ"ו ד"ה מרגלא בפומי דרבא)

אדמו"ר המהר"ש

עיקרה של חסידות היא אהבת ישראל

מהי פעולתה של חסידות ויראת שמים באם חסר העיקר אהבת ישראל, ועוד לגרום צער לזולת.

(זימס יום ח' מנחם אב)

אדמו"ר הרש"ב

באדם המדות מנוהלות על פי השכל

באדם- יש ערך בין המידות למוחין. כיון שהמוחין מולידים את המידות ומנהיגים אותם. מה שאין כן בבהמה המידות הם בתוקף יותר, כיון שאין לה את השכל כדי שתוכל להחליש המדה.

(ספר המאמרים תרמ"ג ע"צ"א)

אדמו"ר הרי"צ

הגלות נמשלה לשינה

על זמן הגלות נאמר "היינו כחולמים" (תהילים קכו,א), הגלות נמשלה לחלום. וכשם שבחלום יכול לחלום שני דברים הפכיים, כך גם בזמן הגלות יתכן שמיד אחר התפילה יוכל ליפול בעבירה.

(ספר המאמרים ת"ש ע' 8)

כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו

עבודת הגלות בדורנו היא מתוך שמחה

ענין המרירות שבתשובה אינו שייך לדורנו

אדמו"ר הזקן

כיצד לעורר אהבה ויראה אמיתיים

המתבונן בגדולת הוי' ובהרחבה, אלא שחסר לו את מח הדעת שהיא ההתקשרות, כמו שכתוב "והאדם ידע את חוה" (בראשית ד, א), דהיינו שחסרה לו ההתקשרות עם הענין שמתבונן בו, הנה נולדים מזה דמיונות שווא, ולא אהבה ויראה אמיתיים.

(תניא ליקוטי אמרים ז, ב)

אדמו"ר האמצעי

כיצד בירר יעקב את עשו?

בנוגע לשם "יעקב" מה שנקרא כן, הוא על שם הכתוב "ידו אוחזת בעקב עשו" (בראשית כה, כו), "ידו" אותיות "יוד", וקאי על ספירת החכמה, שעל ידה ובכוחה בירר את בחינת העקביים של עשו, שהם המדרגות הכי תחתונות של הקליפה.

(מאמרי אדמו"ר האמצעי בראשית ע' תנ"ז)

אדמו"ר הצמח צדק

ביטול הקליפות הוא ע"י הכוונה בקריאת שמע

על הפסוק "ויקח רמח בידו" (בלק כה, ו), פירש: "רמח" - הם רמ"ח תיבות שבקריאת שמע, שהן בחינת רומח שעל ידיו נוטלים החיות מהקליפה - מהאמורי שנקרא "מלך זקן וכסיל" (זהר ח"א קעט, ב) "וסימן לשטות

ו' כסלו

הבעל שם טוב

חשיבות המחשבה הראשונה בתחילת היום

ישנו כלל גדול שבאותה מחשבה שחושב אודותה כשקם ממטתו - יחשוב בה כל היום, לכן חשוב ביותר לחשוב בענין של קדושה.

(צוואת הריב"ש אות כ"ה)

המגיד ממזריטש

כוחה של אמירת "ברוך שמי" באמונה פשוטה

אפילו היהודי הפשוט ביותר שאומר "ברוך שמי" דמרא עלמא כו" בעת פתיחת הארון באמונה פשוטה ובעומק הלב, ממלא הקב"ה את בקשתו כולה או מקצתה.

(ליקוטי דיבורים ע' רכ"ו)

על ידי הלויים" (שלימות העבודה שיש בעולם, זהו ע"י הלויים) (זהר ח"ג קעת,ב).

ג) שעל ידי העבודה בגבורה, ממשיכים בחינה עליונה יותר - בחינת עתיק.

(ספר המאמרים תנ"ים ע' י"ט)

מילי" (זהר בלק קצג,ב), מלשון מילים - ולכן נקרא "אמורי" מלשון אמירה, וגם רומח (בוא"ו) הם כנגד רמ"ח תיבות דקריאת שמע, וששה תיבות שבפסוק שמע ישראל.

(ספר הליקוטים ערך חרב ע' תתק"ט)

אדמו"ר הריי"צ

כיצד מגיעים לאהבה ויראה?

מי שמעמיק דעתו במה שכותב האדמו"ר הזקן בתניא פרק ה' דליקוטי אמרים במעלת לימוד התורה, בהכרח שיגיע לאהבה ויראה, שעל ידי זה מזכך נפשו.

(ספר המאמרים תשי"ד ע' 76)

כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו

הסיבה שבדורנו יש כוח לתשובה עילאה דוקא

עבודת התשובה בדורנו צריכה להיות בשמחה דווקא - בחינת "תשובה עילאה". מה שאין כן התשובה במרירות, שייכת לבחינת "תשובה תתאה", ומה שבדורנו יש שייכות לתשובה עילאה, זהו אחרי כל הצרות וייסורים שעברנו, אשר ייסורים ממרקים (יומא פו,א), וייסורים מבררים וייסורים מזככים ומרוממים, הרי כל ישראל נמצאים במצב הכי עליון והכי מרומם, ולכן שייכים לדרגת תשובה עילאה.

(ספר המאמרים תשמ"ו ד"ה מרגלא בכו"מ שדב"א)

אדמו"ר המהר"ש

מה שמחיים את העני בצדקה לפני התפילה, מוסיפה חיות בתפילה

מה ש"ר' אליעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי" (בבא בתרא י,א), זהו מפני שעל ידי שנותנים צדקה לעני לפני התפילה ומחיים אותו, על ידי זה מתווספת חיות גדולה לאדם בתפילתו, ונענע בידו הקדושה לרמז שהחיות שמתווספת היא בריבוי ובהפלאה.

(היום יום ב' נסלו)

אדמו"ר הרש"ב

מעלת העבודה בבחינת שמאל וגבורה

על הפסוק "שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני" (שיר השירים ב,ו), ביאר: ישנה מעלה בעבודה של גבורה ודין, שעל ידי זה מגיעים לבחינת "תחת לראשי", והמעלה היא בג' דברים:

א) אם היתה ההנהגה במידת החסד היו חטאין סגיאין (ריבוי עבירות). ועל ידי יראת העונש אנשים נזהרים יותר.

ב) שהעבודה שלימה יותר, כמו שכתוב בזהר "פולחנא דשלימותא דאשתכח בעלמא הוא

אדמו"ר הזקן

לימוד החסידות משמר את לימוד הנגלה

על הפסוק "על כל קרבנך תקריב מלח" (ויקרא ב, ג), פירש: תפקידו של מלח למתק את הבשר. ובנמשל "בשר" – מסמל על לימוד נגלה דתורה (גמרא והלכות). ואילו "מלח" – מסמל על לימוד החסידות, שנותן טעם בלימוד הנגלה, שהלימוד יהיה ביראת שמים.

(ליקוטי תורה ויקרא ד, א)

אדמו"ר האמצעי

תפילה בקול רם

בנוגע לעבודת התפילה – צריכה להיות בקול רם שמעוררת הכוונה, ואין לחוש מפני המלעיגים.

(אגרות קודש אדמו"ר האמצעי ע' רע"ג)

אדמו"ר הצמח צדק

הדביקות בהשם יתברך

האדם על ידי דבקותו בה' יתברך נקרא "אדם" – כיוון שבלי התדבקות בה', הוא רק בחינת ד' מ' – ראשי תיבות ד'יבור מ'לכות. מה שאין כן על ידי דבקותו בה' יתברך – אלופו של עולם. ניתוספה בו האות א', ואזי נקרא "אדם".

(ספר הליקוטים ערך תצורות ע' תתע"ג)

הבעל שם טוב

כיצד היא התפילה הראויה

מה שאדם נשאר בחיים אחר התפילה, זהו חסד גדול מה' יתברך, כיוון שעל פי טבע אדם היה צריך למות חס וחלילה בתפילה, כיוון שהשקיע את כל כוחו בתפילה.

(צוואת הריב"ש אות ל"ה)

המגיד ממזריטש

איך מכוונים לאמיתתה של תורה?

על הפסוק "אשרי אדם עוז לו בך מסילות בלבבם" (תהילים פדו), פירש: "עוז" היא התורה, וכדי לכוון לאמיתתה של תורה ולא סתם לומר דברי רוח, זהו כאשר מסילות השם בלבבו, (דהיינו כשלבנו דבוק בהשם).

(ספר המאמרים תש"ח ע' 104)

אדמו"ר המהר"ש

כשמנגנים ארבע בבות, מעוררים עת רצון למעלה

בעת שמנגנים את ניגונו של אדמו"ר הזקן בן הד' בבות, פועלים שיהיה למעלה עת רצון, ולכן זה גם זמן המוכשר לתשובה.

(ספר השיחות תש"ב ע' 138)

כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו

חשיבות הקדמת התשובה לעשיית המצוות

בנוגע למאמר רז"ל "תכלית חכמה תשובה ומעשים טובים" (ברכות יז,א), מה שנאמר תשובה לפני מעשים טובים - להורות לנו שעל ידי הקדמת התשובה, המעשים (שהם המצוות) שנעשים לאחר מכן, הם טובים ומאירים, שמאיר בהם אור התורה, וגם מאיר בהם בחינת המאור שבתורה.

(ספר המאמרים תשמ"ו ד"ה מרגלא בפומיה דרבא)

אדמו"ר הרש"ב

מעלת הקדושה על הקליפה היא בענין האחדות

קליפת מדין - היא קליפת המחלוקת, "מדין" מלשון "מדון" ומריבה. וזהו עיקר ההפרש בין הקדושה לסטרא אחרא, דבקדושה הכל באחדות, ובקליפה זה פירוד.

(ספר המאמרים תרנ"ט ע' נ"ה)

אדמו"ר הרי"צ

התעוררות אהבה ויראה בתפילה

על ידי התעוררות אהבה ויראה בתפילה - א) התפילה מתקבלת יותר לפני ה', ב) בזה תלויה הנהגת האדם בקיום התורה והמצוות במשך כל היום.

(ספר המאמרים תש"א ע' 20)

בנוגע לצייוי "ואהבת לרעך כמוך" (ויקרא ט,יח)- לכאורה איך שייך ציווי על אהבה, אלא שהציווי הוא על ההתבוננות במעלת חברו, ועל ידי זה יגיע בוודאי לאהוב את חברו. (התמים חוברת ד' ע' מ"ה)

אדמו"ר האמצעי

האמונה כבסיס לתורה ומצוות

בנוגע למאמר רז"ל "בא חבקוק והעמידן על אחת- וצדיק באמונתו יחיה" (מכות כד,א), ההדגשה היא בתיבת "והעמידן"- מלשון דבר המעמיד, שהוא העיקר והיסוד, ועל כן האמונה לא נמנית במנין התרי"ג מצוות, כיוון שהיא היסוד לכל המצוות.

(נר מצווה ותורה אור שער האמונה יא,א)

אדמו"ר הצמח צדק

מעלת הזמן של בין השמשות

הזמן של בין השמשות בערב שבת קודש- הוא הממוצע בין ששת ימי החול, (בחינת "יש") ליום השבת קודש (בחינת "אין"), ולכן נברא אז קברו של משה, שהוא הממוצע בין יש לאין, וה"אין" הוא בחינת שער החמישים (שעלה משה ביום מותו ל "הר נבו" ג' בו).

(ספר הליקושים ערך שבת ע' קל"א)

אדמו"ר המהר"ש

מלכתחילה אריבער

הפתגם המיוחס שלו- העולם אומר שכשאי

ח' כסלו

הבעל שם טוב

תפילה מתוך הסידור

טוב יותר להתפלל מתוך הסידור- כיוון שעל ידי ראיית האותיות, התפילה היא בכוונה יותר. (צוואת הריב"ש אות מ')

המגיד ממזריטש

מעלת מעמד עשרה מישראל

אילו נמצא מלאך מיכאל במעמד עשרה מישראל- אף אם אינם מדברים בדברי תורה, תיפול עליו אימה ופחד, ומתבטל במציאות לגמרי.

(ספר המאמרים תשי"ט ע' ע"ה. ליקוטי דיבורים ח"ג ע' תס"ה ואילך)

אדמו"ר הזקן

ההתבוננות במעלת חברו תביא לאהבת ישראל

כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו

הבטחת רבותינו נשיאינו – "חשוב טוב, יהיה טוב"

על הפתגם של רבותינו נשיאינו "טראכט גוט ועט זיין גוט" (חשוב טוב – יהיה טוב), שהמחשבה עצמה באופן של טוב היא עצמה מביאה את הטוב, ואין צריך כלל למרירות, ומכיוון שישנה הבטחה מרבתינו נשיאינו, ברור הדבר שיהיה כן, וזה שייך לכל אחד מאנשי הדור.

(ספר המאמרים תשמ"ו ד"ה מרגלא בפומי דרבא)

אפשר לעבור מלמטה, הולכים מלמעלה, ואני אומר שמלכתחילה אריבער (מלמעלה), דהיינו שאין להתפעל משום מעכב, יש לבצע את הנדרש בכל האופנים. וכשפועלים בהתמסרות הקב"ה עוזר.

(ליקוטי שיחות ח"א ע"א 124. ח"ג ע"א 1016)

אדמו"ר הרש"ב

בקדושה יש אחדות, ואילו בקליפה יש פירוד

גבי יעקב הגם שהיו שבעים נפש כתיב "בשבעים נפש" (דברים י, כב), לשון יחיד, כיוון שבקדושה הכל בהתאחדות, מה שאין כן בעשו שהיו ששה, כתיב "נפשות" (בראשית לו, ו) לשון רבים ופירוד. ולכן גם עשו אמר "יש לי רב" (בראשית לג, ט) מלשון ריבוי ופירוד. כיון שבקדושה הכל בהתאחדות, מה שאין כן בקליפה.

(ספר המאמרים תרנ"ט ע"א נ"ה)

אדמו"ר הרי"צ

מעלת הדור של עקבתא דמשיחא

על הפסוק "והאיש משה עניו מאד" (במדבר יב, ג), מבואר שמה שאין את כל הדורות, וראה שבעקבות משיחא, יהיה דור שלא תהיה להם השגה באלוקות, ושהשגתם לא תהיה נחשבת להשגה, ורק יקיימו התורה ומצוות בפועל ממש במסירות נפש, ולגבי דור זה נחשב משה לעניו.

(ספר המאמרים תשי"א ע"א 237)

אדמו"ר הזקן

**לחשוב רע על חברו, זה כמחשבת עבודה
זרה רחמנא ליצלן**

ועל כן נאמר "לעבדו שכם אחד" (צפניה ג, ט), ועל כן אהובי ידידי נא ונא לטרוח בכל לב ונפש, לתקוע אהבת רעהו בליבו. ואיש את רעת רעהו אל תחשבו בלבבכם כתיב, ולא תעלה על לב לעולם. ואם תעלה יהדפנה מליבו כהנדוף עשן, וכמו מחשבת עבודה זרה ממש.

(תניא קלה, ב)

אדמו"ר האמצעי

מעלת האמונה

בנוגע למה שמוא בהגדה "והיא שעמדה לאבותינו", ביאר: "והיא" – הכוונה על האמונה שהיא נצחית, "שעמדה" – שעל ידה ניתן לעמוד נגד כל צר ומסטיין.

(נר מצווה ותורה אור שער האמונה יא, א)

אדמו"ר הצמח צדק

בכל שבת יש שתי דרגות

בנוגע למאמר רז"ל "אלמלא שמרו בני ישראל שתי שבתות כהלכתן, היו נגאלין מיד" (שבת קיח, ב), פירש: "שתי שבתות" – הכוונה היא לשתי הבחינות והדרגות שיש בכל שבת ושבת. וכידוע שיש שבת של מעלי שבתא, ויש דרגת השבת של יומא דשבתא (ובזה מתווכים את

ט' כסלו

יום הולדת והסתלקות נ"ק
אדמו"ר האמצעי נ"ע

הבעל שם טוב

רצונו של היצר הוא להכניס עצבות באדם

פעמים מטעה היצר הרע את האדם, באמרו לו שעבר עבירה גדולה, וכל כוונתו היא כדי להפיל את האדם בעצבות.

(צוואת הריב"ש אות מ"ד)

המגיד ממזריטש

מתי אומרים "אפשי", ומתי אומרים "אי אפשי"

בנוגע למאמר חז"ל "אל יאמר אדם אי אפשי בבשר חזיר, אלא אפשי ומה אעשה ואבי שבשמים גזר עלי" (ספרא ורש"י קדושים כ, כו), ביאר: שזהו דווקא במי שלא חטא לעולם, אבל הבעל תשובה צריך להיות אצלו כל העניינים האסורים, מאוסים לגמרי, ולכן צריך לומר "אי אפשי", כדי שלא יפול שוב.

(ליקוטי תורה ואתחנן ל, ד. מגיד דבריו ליעקב הוסיפות עי' י"ג הערה 25)

אדמו"ר הריי"צ

מעלת המחשבה בענייני חסידות לפני התפילה

מהזכרונות של הרבי הריי"צ נ"ע בהיותו עם אביו באחד הטיולים, מנה לו אביו שמנה מעלות למי שחושב חסידות לפני התפילה בטלית ותפילין, ולבסוף אמר - שכל מעלות אלו הם לא בערך לגבי המעלה הנפלאה שהשם יתברך מזכה לאדם שיהיה לו חוש וגעשמאק (תענוג) בעשיית טובה ליהודי.

(ספר המאמרים קונטרסים ח"ג ע' מ"ו)

כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו

הגורם לפדיה בשלום זהו בכוח היחידה שבנפש

על הפסוק "פדה בשלום נפשי.. כי ברבים היו עמדי" (תהלים נה, ט), מבאר: שהפדיה בשלום באה בזכות ובכוח הרבים, ומי הם הרבים, הכוונה בזה לדרגת המקיף של יחידה שבנפש, ובכוח זה הפדיה היא דווקא בשלום, ולא באופן של מלחמה, מאחר שמצד בחינת היחידה אין מציאות של מנגד.

(ספר המאמרים תשמ"ו ד"ה בדה בשלום)

שתי הדעות, דעה אחת אומרת שיש לשמור שתי שבתות, ודעה שניה אומרת שיש לשמור שבת אחת, והתיווך הוא שהם שתי שבתות שבתוך שבת אחת).

(ספר הליקוטין ערך שבת ע' נ"ב)

אדמו"ר המהר"ש

כשישנו ענין שנוגע מאד, גם שפחה יכולה להגיע לסברות של תנאים

ביחס להתבוננות בהעמקת הדעת בענין קשה ההשגה - אם העניין נוגע מאד, אזי מבינים ומשיגים בכי טוב, וראיה מן התורה בדיני נשים וכו', הטענות שהן יכולות לטעון, מדברים בזה התנאים והאמוראים, שהם בעלי השגה נפלאה, והלא האשה אינה בערך לטעון טענות אלו, אבל האמת הוא דכאשר הענין נוגע, גם חלושי הדעת ממציאיים שכליים אמיתיים.

(היום יום ט' אלול. וראה שיחת ש"פ בראשית התועדות ב' תשי"ז)

אדמו"ר הרש"ב

הגורם לשנאה הוא הישות

בשנאת חינום - השנאה אינה בגלל איזה פרט שגרם לו רעה, שבגלל זה הוא שונא אותו, אלא השנאה היא שאינו סובל את זולתו בגלל הישות שבו, והטענות השכליות להצדיק את השנאה, באות רק אחר כך.

(ספר המאמרים תרנ"ט ע' נ"ו)

אדמו"ר הזקן

מעלת הצדקה

על ידי נתינת הצדקה, נעשים מוחו ולבו של האדם זכים אלף פעמים ככה.

(תורה אור א, ב)

אדמו"ר האמצעי

הרבה דרכים למקום איך להחזיר את האדם בתשובה

ישנם שני סוגי בני אדם - א) אחד שהיה בהתרוממות הרוח בעושר ובפרנסה, ואם חלילה נפל ממדרגתו, מיד ישוב אל השם. ב) ויש מי שהוא קל דעת בטבעו, ועל כן גם אם יפול ממעמדו, לא ישוב בתשובה, ורק על ידי ביטושים רבים, אזי יחזור בתשובה.

(דרך חיים ע' 11)

אדמו"ר הצמח צדק

שורש התורה שבעל פה גבוהה יותר מהתורה שבכתב

בנוגע למאמר רז"ל "איש מזריע תחילה, יולדת נקבה" (נדה כה, ב), ישנו משל על זה בגמרא (ברכות ס, א) משפופרת שמה שנכנס ראשון יוצא אחרון, על דרך זה גם בתורה שבעל פה, שהיא אחרונה ובאה אחרי התורה שבכתב, והיא גם בחינת אשה - בחינת מקבל מהתורה שבכתב, מכל מקום מקור חוצבה נעלה מהתורה שבכתב, מבחינת איש מזריע תחילה.

(אור התורה סידור ע' רי"ז)

הנעל שום טוב

רק בכי מתוך שמחה הוא בכי חיובי

הבכיה היא רעה גדולה לאדם - כיון שעבודת השם צריכה להיות מתוך שמחה דוקא, ורק כאשר הבכיה היא מחמת שמחה, אזי טובה היא מאד.

(צוואת הריב"ש אות ה')

המגיד ממזריטש

ע"י הצמצומים יכול העולם להיות כלי להשם יתברך

על הפסוק "יהי כבוד השם לעולם" (תהלים קד, לא), ביאר - שהעולם אינו כלי להקב"ה, ולכן עשה השם כמה צמצומים, שעל ידי זה יהיה מציאות של עולם, ויוכל להיות כלי לכבודו יתברך.

(ליקוטי אמרים אות ח')

אדמו"ר המהר"ש

חשיבות השמחה בריבוי

גם אם האדם עובד עבודתו באהבה ויראה, אלא שחסרה לו העבודה מתוך שמחה, אין עבודתו בשלימות. ולכן בתורה נכפל הלשון "בשמחה ובטוב לבב" (דברים כח,מז) להורות על הצורך בריבוי שמחה.

(תורת שמואל תרנ"ח ע' ק"ו)

אדמו"ר הרש"ב

בנוגע לייסורים שלו יש לו לקבל באהבה, ועל זולתו יש לו להצטער

חכמינו אמרו: "אם רואה אדם שייסורים באים עליו, יפשפש במעשו, פשפש ולא מצא יתלה בעוון ביטול תורה" (ברכות ה,א), וזוהי הסיבה שאדם צריך לקבל באהבה את הייסורים שבאים עליו, אבל על חברו, יש לו לדוננו תמיד לכף זכות, ויש לו להצטער בצרת חברו.

(ספר המאמרים תרנ"ט ע' ס')

אדמו"ר הרי"צ

תחילת הירידה הרוחנית היא בהעדר עבודת התפילה

ראשית הירידה רחמנא ליצלן, היא העדר עבודת התפילה, שהכל נהיה יבש וקר, וגם קיום המצוות שלו נעשים באופן של מצוות אנשים מלומדה, נעשה קשה, ואין לאדם תענוג בתורה, ומובן שאינו שייך כלל לפעול על הזולת.

(היום יום כ"ג אייר)

כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו

כשהתפילה איננה כדבעי, זה פועל רפיון בקיום המצוות

על הפסוק: "ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידים" (שמות יז,ח), אמרו רז"ל, "רפידים" זה מלשון "רפו ידיהם מדברי תורה" (ילקוט שמעוני על הפסוק רמז רס"ג), ולכאורה מה שייר רפיון ידיים ללימוד התורה, והביאור בזה - שתכלית הלימוד בתורה הוא שיגיע לידים למעשה המצוות, וזה בא על ידי זה שלפני הלימוד ישנה ההכנה של "ברכו בתורה תחילה" (גדרים פא,א).

(ספר המאמרים תשמ"ב ד"ה ויבוא עמלק)

אדמו"ר הזקן

גם בדורו של אחאב בזכות האחדות ניצחו במלחמות

הטעם למה שבדורו של אחאב למרות שהיו עובדי עבודה זרה, עם כל זה כשהיו יוצאים למלחמה היו מנצחים וכובשים את העולם, מה שאין כן בדורם של שאול ודוד, למרות שאפילו תינוקות של בית רבן היו דורשים מ"ט אופני פירושים בכל ענין שבתורה, בכל זאת לא הצליחו במלחמותיהם, והיו נכנעים תחת כמה אומות, וטעם הדבר מפני שאצל אחאב הייתה אחדות גדולה, ואילו אצל שאול ודוד לא הייתה.

(מאמרי אדמו"ר הזקן עניינים ע"י כ"ו)

אדמו"ר האמצעי

למרות שישנם הרבה טרדות הפרנסה, לעולם לא יוכלו לכבות את אור הנשמה

על הפסוק: "מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה" (שיר השירים ח, ז), פירש: "מים רבים" – הם טרדות הפרנסה, ולא יוכלו לכבות את אור הנשמה, הנקראת שלהבת י"ה.

(תורת חיים בראשית א' נח, ב)

אדמו"ר אדמו"ר הצמח צדק

לעתיד לבוא כל מה שהיה מכוסה ובהעלם יתגלה

בנוגע למה שכתוב: "ואמר ביום ההוא, הנה אלוקינו זה" (ישע"י כה, ט), פירש: מה שהיום

י"א כסלו

הבעל שם טוב

כיצד קונים קדושה יתירה

יש להסתכל בפני בני אדם הכשרים, שמחשבתם דבוקה בהשם יתברך, כיון שעל ידי זה יקנה האדם קדושה יתירה בנפשו.

(צוואת הריב"ש אות נ')

המגיד ממזריטש

במה גדולים מעשה צדיקים יותר ממעשה שמים וארץ

בנוגע למאמר רז"ל: "גדולים מעשה צדיקים, ממעשה שמים וארץ" (כתובות ה, א), פירש- כי מעשה שמים וארץ, הם יש מאין, מה שאין כן צדיקים על ידי עבודתם הופכים את העולם מיש לאין, ולכן עבודתם גדולה יותר, כיון שהצדיקים מכל דבר גשמי מעלים את הניצוצות שלו לקדושה, (ועל ידי זה גורמים לבטל את העולם להקב"ה).

(ליקוטי אמרים אות י"א)

קאי" (ב"ר ס"פ ה"ג פ"ו. פס"ז וירא כא,א), נחלה בלי מיצרים הנחילו אבותינו רבותינו הקדושים לכל החסידים הראשונים, אשר בני בניהם ובני בנותיהם לדורותיהם באיזו מדינה שיהיו, יהיה אצלם ה"עיקרי" – שהוא המשכת פנימיות הלב אל צור מחצבתם, אלא שלפעמים זה מכוסה ונעלם בכמה לבושים.

(היום יום א' סיוון)

כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו

כוחו של משה רבינו שבדור, אנשי משה

על ידי כוחו של משה רבינו של הדור, וכמובא בחז"ל "דאתפשטותא דמשה בכל דרא ודרא" (תקו"ז תיקון ס"ט. קי.א. קיד.א), יכולים לצאת גם מחוץ לענני הכבוד למקום נחש שרף ועקרב (שהכוונה היא לצאת למקום הקליפות), ולנצח את מלחמת עמלק, מאחר שהולכים בכוחו של משה רבנו שבדור.

(ספר המאמרים תשמ"ב ד"ה ויבוא עמלק)

נחשב לבחינה ה"וא" (לשון נסתר והעלם), הנה "ביום ההוא" שקאי על עלמא דאתכסיא בזמן של לעתיד לבוא, יהיה בבחינת "זה" וגילוי.

(אור התורה על הסידור ע' ל"ה)

אדמו"ר המהר"ש

אחדות השם היא בתוך העולם

בנוגע למה שכתוב: "שמע ישראל השם אלוקינו השם אחד" (דברים וד), שואל שלכאורה למה לא כתוב השם "יחיד", שמורה על אחדות גדולה יותר מ"אחד", אך האמת תיבת "אחד" מורה על אחדות אמיתית, שהוי' מתאחד בז' רקיעים וארץ ובד' רוחות העולם.

(תורת שמואל תרכ"ח ע' ק"צ)

אדמו"ר הרש"נ

שנאת חינם נמצאת יותר אצל עובדי השם

עוון שנאת חינם נמצא בעוונותינו הרבים יותר אצל עובדי השם, כיון שכל אחד בונה במה לעצמו בעסק התורה שלו, ולכן לא מתחבר עם זולתו.

(ספר המאמרים תרנ"ט ע"ס א')

אדמו"ר הריי"ש

רבותינו הקדושים הנחילו לנו, שפנימיות הלב שלנו יהיה להשם

על מאמר חז"ל: "זרוק חוטרא לאוירא אעיקרי"

אדמו"ר הזקן

עיקר התשובה היא על ידי מעשים טובים

ענין התשובה אין זה כמו שהעולם חושב, שהוא דווקא על ידי תעניות וסיגופים, עיקר התשובה היא, על ידי מעשים טובים.

(מאמרי אדמו"ר הזקן עניינים ע' תנ"ח)

אדמו"ר האמצעי

למה נהג הבעל שם טוב לנסוע ממקום למקום?

בנוגע לנסיעות הבעל שם טוב ממקום למקום, כדי לגלות את פנימיות התורה, היה מברך בזה - נגלה דתורה נמשל למים (ליקוטי תורה תזריע כב,ג), ולכן למים אנשים נמשכים. ואילו פנימיות התורה נמשל לאש, ומאש אנשים יראים להתקרב, ולכן המשפיע צריך להמשך אל המקבל.

(היום יום ט"ז מנחם אב)

אדמו"ר הצמח צדק

בחינת פלישתים יש הן בקדושה והן בקליפה

חכמינו אמרו "את זה לעומת זה עשה האלוקים" (קהלת ז,ד), כשם שיש פלישתים בקדושה יש גם פלישתים בלעומת זה, "פלישתים" - הוא מלשון מבוי המפולש (מבוי שפתוח מצד לצד), פירוש שהוא בבחינת התגלות ושמחה בלי הגבלה, בבחינת "בכל מאדך", וזהו בקדושה. לעומת זאת פלישתים

י"ב כסלו

הבעל שם טוב

חשיבות לימוד התורה בחיות ובשמחה

על ידי שלימוד התורה הוא בחיות ובשמחה גדולה, הרי זה ממעט את המחשבות הזרות.

(צוואת הריב"ש אות נ"א)

המגיד ממזריטש

בכל ענייני העולם יש להסתכל על הפנימיות שבו

על הפסוק: "צאינה וראינה בנות ציון" (שיר השירים ג,א), פירש: "צאינה" - יש לאדם לצאת מהגשמיות שלו. "וראינה" - ויש לו לראות את הפנימיות שבכל דבר, ומה הוא צריך לראות, "בנות ציון" - שכל היופי החיצוני, הוא רק ציון וסימן ליופי העליון.

(ליקוטי אמרים אות י"ט)

אדמו"ר הריי"צ

למה ברא השם עשירים ועניים בעולם

מה שהשם ברא מציאות של עשירים ועניים בעולם- משפיעים ומקבלים, זהו מפני שכך הוא הסדר בכל סדר השתלשלות, שבכל דרגה יש משפיע ומקבל, ועל ידי שהעשיר נותן צדקה לעני למטה בעולם הזה, על ידי זה הוא מקיים את הסדר של משפיע ומקבל בכל סדר ההשתלשלות.

(ספר המאמרים קונטרסים ח"א ע' קיט, ב)

כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו

עמלק מגיע להפריע לאדם דווקא כשרוצה לצאת מהמצרים שלו

קליפת עמלק הוא ענין הקרירות כמו שכתוב "אשר קרן בדרך" (דברים כה, יח), והדרך היא, דרך היציאה ממצרים, כאשר אחד רוצה לצאת מהמצרים שלו, ולעבוד השם בלי גבול באופן דבכל מאדך, אז מגיע עמלק לקרר את האדם.

(ספר המאמרים תשמ"ב ד"ה יבוא עמלק)

בקליפה, זהו בחינת הוללות שאין מעצור לרוחו כלל וכלל.

(ספר הליקוטים צמח צדק ערך שמחה ע' של"ג)

אדמו"ר המהר"ש

המשיח נמשך מבחינת "עקב" - עקבתא דמשיחא

על הפסוק "מה יפו פעמיך בנעלים" (שיר השירים ז, ב), יש להבין מהו ענין הנעלים, דהנה כתיב "אשר חרפו אויבך השם אשר חרפו עקבות משיחך" (תהלים פט, נב), פירוש הלשון "עקבות משיחך", שמשח נמשך דווקא מבחינת "עקב", ולכן אד"ם ראשי תיבות: א'דם ד'וד מ'שיח, וגם על המשיח כתיב "הנה ישכיל עבדי.. וגבה מאד" (ישעיהו נב, ג), הנה "מאד" אותיות "אדם", שהם בחינה אחת, רק שמשח הוא בחינה אחרונה, הנמשך מבחינת העקב דווקא, וזהו "עקבות משיחך".

(תורת שמואל תרל"ז ע' קכ"ט)

אדמו"ר הרש"י

דאגה בלב איש ישיחנה

על הפסוק "דאגה בלב איש ישיחנה" (משלי יב, כה), אמרו רז"ל: (יומא עה, א) "ישיחנה לאחרים", על דרך זה בעבודת השם, כשאחד מספר לחברו את נגעי לבבו, למרות שבשעת מעשה, כואב לו הדבר ביותר, אבל אחר כך נהיה נוח לו.

(ספר המאמרים תרנ"ט ע' ס"א)

למלחמה, היינו לעולם הפירוד ששם הוא מקום המלחמה.

(ליקוטי אמרים אות כ')

אדמו"ר הזקן

ההבדל בין פגם עבירה קלה, לפגם עבירה של כרת

על הפסוק "יעקב חבל נחלתו" (דברים לב, ט), פירש: על דרך משל כמו חבל השזור מתרי"ג חוטים דקים, שראשו אחד קשור למעלה, וראשו השני קשור למטה, וכל מצוה היא חוט המחברת בין הנשמה שבגוף לשורש הנשמה למעלה, וכשאדם פוגם בעבירה, נפגם חבל הדק, וכשעובר חלילה על עבירה שחייבים עליה כרת, הרי זה כאילו נכרת כל החבל, אבל גם בכרת נשאר הרשימו מהקשר עם הקב"ה.

(ליקוטי אמרים תניא אגרת התשובה צה, ב)

אדמו"ר האמצעי

עד היכן צריכה להגיע אהבת ישראל

מפתגמי אדמו"ר האמצעי - אהבת ישראל צריכה להגיע עד מיצוי הנפש.

(היום יום ח"י מנחם אב)

אדמו"ר הצמח צדק

מעלת השמחה בקיום המצוות

המשכת הקדושה העליונה היא על ידי השמחה של מצווה דווקא, להתענג על הוי'.

(ספר הליקוטים דא"ח צמח צדק ערך שמחה ע' שלי"ה)

י"ג כסלו

הבעל שם טוב

על ידי יפוצו מעינותיך חוצה מגיע המשיח

באחד ממכתביו כותב הבעל שם טוב לגיסו רבי גרשון מקיטוב "שבראש השנה שנת תק"ז, היתה לי עליית נשמה וראיתי דברים נפלאים, ובהיותי בהיכלו של משיח, שאלתי אימתי קאתי מר, והשיבני, כשיתפרסם לימודך ויתגלה בעולם, ויפוצו מעינותיך (מעיינות החסידות) חוצה".

(כתר שם טוב אות א')

המגיד ממזריטש

כשמפסיקים מהדביקות בהשם, אזי ישנה מלחמה עם העולם

על הפסוק: "כי תצא למלחמה" (דברים כא, א), פירש: "כי תצא" - כשאדם יוצא מדביקותו בהשם יתברך, "למלחמה" - אזי מגיע

אדמו"ר המהר"ש

מעלת הבעלי תשובה שיש להם חילא יתיר

בנוגע למאמר חז"ל: "במקום שבעלי תשובה עושים אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד שם" (ברכות לד, ב), ולכאורה איך יתכן שהבעל תשובה יהיה נעלה יותר מהצדיק שלעולם לא חטא, אלא שלבעלי תשובה יש חילא יתיר ותוקף מיוחד, בבחינת "רשפי אש" (שיר השירים ח, ו) (האהבה), מה שאין כן הצדיק אהבתו להשם היא רק אהבה כמים.

(תורת שמואל תר"ל ע' ש"ט)

אדמו"ר הרש"ב

הסכם שמחליטים ברבים יש בו כוח השפעה יותר

כשאדם מדבר עם חברו בענייני עבודת השם, ועושים יחד הסכם ביניהם, הנה להסכם שעושים שנים או רבים, יש תוקף וחיזוק הרבה יותר מהסכם שעושה כל אחד בפני עצמו.

(ספר המאמרים תרנ"ט ע' ס"א)

אדמו"ר הריי"צ

כשאדם נותן צדקה, הוא רק מרויח מזה

על מאמר רז"ל: "כשם שמזונותיו של אדם קצובים לו מראש השנה, כך חסרונותיו של אדם קצובים לו מראש השנה" (בבא בתרא יא, א), אם זכה, החיסרון שלו הולך לצדקה,

ועל ידי זה השם מחזיר לו גם חיסרון זה, כיון שכתוב: "מלווה השם חונן דל" (משלי טז, ז), דהיינו שמי שחונן לדל, נחשב למלווה כביכול להשם, ולכן הקב"ה יחזיר לו את זה (יוצא שמצד אחד זה נכלל בחסרונותיו, ומצד שני השם יחזיר לו).

(ספר המאמרים קונטרסים ח"א ע' ק"ט)

כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו

בעניין שמירת העיניים

והנה מובן שאין לזה מקום במכתבים וגם אין צורך בזה, כיון שהדברים מבוארים בספרי חסידות של רבותינו נשיאינו, ומהם בקונטרס העבודה לכ"ק אדמו"ר מהורש"ב נ"ע, נוסף על המבואר בספרי מוסר, וכן על דרך זה בנוגע לשאר החושים.

וכללות הענין מובן גם כן ממאמר רז"ל ד"סומא חשוב כמת" (נדרים סד, ב), והרי הסתכלות העיניים באופן האסור, היפך התכלית שבשבילו נבראו, הרי זה ענין רחמנא ליצלן סומא לפי שעה, ועוד גרוע, ואין להאריך בדבר הפשוט.

(אגרות קודש ח"ים ע' שד"מ)

אדמו"ר הזקן

אין לבטל שידוך בגלל הפסד כספי

קבלה בידינו מרבתינו קדושי עליון, שלא לבטל השידוך בגלל הפסד ממון, כיון שיש חשש סכנה בזה ח"ו, וגם יש להקפיד שלא לאחר את זמן הנישואין.

(מאה שערים ע' ה')

אדמו"ר האמצעי

מעלת הבעלי עסק על יושבי אוהל

לבעלי עסקים יש יתרון על יושבי אוהל- בענין ראיית אלוקות במוחש.

(היום יום ז' תשרי)

אדמו"ר הצמח צדק

הקשר בין הקב"ה לבני ישראל כחתן לכלה

הקב"ה נקרא "חתן" וכנסת ישראל נקראת "כלה", וכמו שכתוב "ביום חתונתו זה מתן תורה" (תענית פ"ד משנה ח'), "חתן"- מלשון חות דרגא (ירידת דרגה), שהשם יתברך משפיל את עצמו להמשיך את השפע לבני ישראל, ובני ישראל הם "הכלה"- המקבלים, ואף שזה משל גשמי, אבל כן הוא באמת.

(ספר הליקוטים ערך חתן ע' תתקע"א)

אדמו"ר המהר"ש

כל דבר למטה יש לו שורש למעלה

על מארז"ל "נשאו דשאים קל וחומר בעצמם"

י"ד כסלו

יום הנישואין של
כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו

הבעל שם טוב

מעלת הדקדוק במצוות שבת

עה"פ "תשב אנוש עד דכא" (תהילים צג), פירש: "תשב" אותיות "שבת", דהיינו מי שמקפיד ומדקדק במצות "שבת", גם אם הוא בבחינת "אנוש"- שעובד ע"ז כדור "אנוש", מוחלין לו כל עוונותיו.

(הקדמה לכתר שם טוב. צוואת הריב"ש אות ד')

המגיד ממזריטש

המצוות של בני ישראל גורמות תענוג להשם יתברך

עה"פ "ושמועה טובה תדשן עצם" (משלי טו,ל), על ידי מעשיהן של ישראל, הקב"ה מתענג ומתפרנס מזה, וזהו "תדשן עצם"- כלומר שמדשן את העצמיות של הקב"ה כביכול.

(ליקוטי אמרים אות ג')

ועיקרי- ובפרט כשהבא להשתדך הוא בר יחוס נעלה. כמו שכתוב בתורה גבי ייחוסה של אשת אהרון שנשא את "אלישבע בת עמינדב אחות נחשון" (בראשית ו,כג), וכן גבי אברהם שאמר לאליעזר "כי אם אל ארצי ומולדתי תלך" (בראשית כד,ד), שבני ארצי מיוחסות הן בהיותן ממשפחת אברהם.

(ליקוטי שיחות ח"י"ב ע' 87)

(חולין ס,א), ולכאורה הצומח אין בו שכל, אלא שכל דבר למטה יש לו השורש למעלה, והשורש של הדשאים הם אלו שנשאו את הקל וחומר.

(תורת שמואל תרנ"ט ע' קמ"ה)

אדמו"ר הרש"ב

השמחה פורצת כל הגדרים

בכוחה של שמחה לפרוץ כל הגדרים- והטעם כיון שבעת השמחה יהיה גילוי מעצם הנפש ממש, משום זה יתכן שישתנו כוחותיו של האדם, ופעמים יתכן שאיש רע ואכזרי בעת שמחתו יקבל כל אחד בסבר פנים יפות. ולהיפך יתכן שאיש הטוב בעת שמחתו יתאכזר ויכה לכל מי שיפגע.

(ספר המאמרים תרנ"ז ע' רכ"ו ואילך)

אדמו"ר הרי"צ

בזמן השמחה אדם מבטל את ישותו

בעת השמחה אדם עוזב את ישותו ורואה את המעלות של זולתו, ובאמת לכל אחד מישראל יש מעלות נפלאות, אלא שמחמת ישותו לא רואה מעלת זולתו.

(ספר המאמרים קונטרסים ח"א כ"ב)

כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו

חשיבות הייחוס בנישואין

מעלת הייחוס בנישואין תופסת מקום חשוב

אדמו"ר הזקן

בעת מתן תורה עם ישראל היו קרובים לרוחניות יותר מלגשמיות

עה"פ "וכל העם רואים את הקולות" (שמות כ. טו), פירשו חז"ל "רואים את הנשמע ושומעים את הנראה" (רש"י עה"פ), והביאור בזה: "ראיה" היא מקרוב, "שמיעה" היא מרחוק, וזהו "רואים את הנשמע", פירושו שבעת מתן תורה גם העניינים הרוחניים שהם בחינת שמיעה שהם בריחוק, היו אצל בני ישראל בקירוב - בבחינת ראיה.

(מאמרי אדמוה"י על פרשיות ח"א ע' ש"ל)

אדמו"ר האמצעי

מדוע בלילה המחלה מתגברת וביום לא

הלילה הוא זמן של גבורות ודינים, ולכן בלילה החולי גובר יותר, אבל בבוקר אור, ייטב לאדם עד חצי היום, (כיון שביום זה זמן של חסדים).

(תורת חיים שמות תסה, א)

אדמו"ר הצמח צדק

מה גרם לטעות בדורות ראשונים שעבדו לשמש ולירח

מה שטעו בדורות הראשונים ועבדו לשמש והירח, וכמו בדורו של אחאב וכיוצא בזה, לפי שראו שכל ההשפעות למטה בגשמיות, נמשכות על ידי צבא השמים, והאור האלוקי מסתתר ומתעלם בהם.

(אור התורה סידור ע' שט"ז)

ט"ו כסלו

הבעל שם טוב

בזכות רב חנינא נמשך השפע לכל העולם

על דברי הש"ס "יצא בת קול ואמר, כל העולם כולו ניזונין בשביל חנינא בני" (ברכות יזב), פירש: על דרך הרמז, "בשביל", פירושו "דרך", שהוא מלשון "שביל", דהיינו שר' חנינא פתח השביל וצינור השפע לעולם.

(כתר שם טוב אות ה')

המגיד ממזריטש

לכל אדם יש כוח מיוחד שנותנים לו מלמעלה, ויש לשמר אותו

על מארז"ל "איזהו שוטה המאבד מה שנותנים לו" (חגיגה גב), פירש: עיקר האדם הוא שנברא בצלם דמות "אדם" (בגימטריא מ"ה), והשוטה זה אחד שמאבד את בחינת המ"ה שנותנים לו מלמעלה.

(ליקוטי אמרים אות כ"ב)

רע, וכגון מצוות התוכחה הוא עניין חיובי, אך כשזה נעשה בהלבנת פני חברו, וברבים, אין זו תוכחה המותרת על פי התורה.

(ספר המאמרים קונטרסים ח"א נד, א)

כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו

איך מעשה התחוננים נוגע להקב"ה

במקום אחד כתוב ברז"ל "מה איכפת לי אם שוחט מן הצואר או מן העורף" (בראשית רבה ריש פרשה מ"ד. תנחומא שמיני ח'), ובמקום אחר מובא על הפסוק "ועתה יגדל נא כח אדוני" (במדבר יד, יז), שעל ידי קיום המצוות של בני ישראל נעשית הגדלה כביכול למעלה. והביאור בזה: במדרגות של סדר ההשתלשלות, נעשית ההגדלה למעלה על ידי עבודת התחוננים, מה שאין כן במדרגות שלמעלה מהשתלשלות, אין נוגע העבודה הפרטית.

(ספר המאמרים תשי"ב ד"ה לא תהיה משכלה)

אדמו"ר המהר"ש

העולם נברא על ידי האותיות שהם כנגד הספירות

בנוגע למארז"ל "הארץ מהיכן נבראת, משלג שתחת כסא הכבוד" (פרקי דרבי אליעזר), הכוונה בזה היא לשלג הרוחני, כי אם היתה הכוונה לשלג הגשמי, היה צריך לשאול גם השלג מהיכן נברא. ועניין ה"שלג" ברוחניות-שיש בו יחידות. עשרות. ומאות, ש'- מאות, ל'- עשרות, ג'- יחידות. שזה קאי על סדר ההשתלשלות שעל ידם נברא הארץ למטה. האות ש'- קאי על ספירת הבינה. האות ל'- קאי על ספירת ז"א. והאות ג'- קאי על ספירת המלכות.

(תורת שמואל תרנ"ט ע' קמ"ו ואילך)

אדמו"ר הרש"ב

השמחה הגופנית בחתונה שורשה נעלה יותר מהשמחה הרוחנית

שמחת נישואין היא שמחה גופנית- ולכן היא בתופים וכינורות גשמיים, וכן בריקוד גשמי, ושורש שמחה זו הגופנית נעלית יותר מהשמחה הרוחנית.

(ספר המאמרים תרנ"ז ע' רע"ט)

אדמו"ר הרי"צ

חשיבות זהירות התוכחה שתהיה ללא הלבנת פני חברו

באיש הרע גם הדברים הטובים נעשים באופן

שמונה עשרה), פירוש מלשון חזק, שכביכול בני ישראל מחזקים אותו יתברך. (מגיד דבני רמזי תורה אות ש"ח)

אדמו"ר הזקן

חשיבות התפילה בעמידה במקום אחד
משיתחיל השליח ציבור "הודו", לא ילך שום אדם בבית המנין אנה ואנה, ובפרט לעבור כנגד המתפללים שהוא איסור גמור. (מאה שערים ע' א')

אדמו"ר האמצעי

ההבדל בין הריח לדבר מאכל
גם המאכל וגם הריח מחזקים את האדם אלא שבריח יש כוח (והוא בבחינת מקיף) לחזק את הנשמה (ולכן כשאדם מתעלף מעירים אותו על ידי שנותנים לו להריח ריח חזק), ואילו במאכל יש כוח רק לחזק את הגוף. (ביאורי זהר כג, א)

אדמו"ר אדמו"ר הצמח צדק

מאחדות השם מגיעים לכל הפרטים הרבים שיש בעולם
בנוגע למה שכתוב "הוי" הוא האלקים" (מלכים א' יח, לט), "הוי" – הוא בחינת אחדות, ו"אלקים" – הוא בחינת ריבוי (ולכן אלקים זה בלשון רבים), ואין ביניהם סתירה, כיון

ט"ז כסלו

הבעל שם טוב

צדיק הדור מעלה כל הדיבורים שלמטה, ומקשרם עם אלוקות
על הפסוק "פקוד ה' איש, אשר יוציאם ואשר יביאם" (במדבר כז, ז), הכוונה בזה על גדול הדור, שבכוחו להעלות כל הדיבורים של אנשי דורו ולהעלותם ולקשרם עם הרוחניות. (כתר שם טוב אות ח')

המגיד ממזריטש

עם ישראל מחזקים את הקב"ה כביכול ע"י קיום המצוות
על הפסוק "ושמועה טובה תדשן עצם" (משלי טו, ל), פירש: זהו על דרך מה שכתוב: "ישראל מפרנסין לאביהם שבשמים" (זהר ח"ג ז, ב), כמו אדם ששבע מחמת תענוג, כך הקב"ה מתענג ממעשיהן של ישראל. וזהו "תדשן" – פירושו מתענג. "עצם" – מהעצמיות של בני ישראל. וזהו שאומרים "ונעריצך" (בקדושת

על הפסוק "צדקת פרזונו בישראל" (שופטים ה,יא), נאמר בגמרא: "צדקה עשה הקב"ה בישראל, שפיזרן לבין האומות" (פסחים פזב), בכל דור ודור עומדים עלינו לכלותינו, שאין נותנים ללמוד תורה ולקיים מצוות, ועל ידי לימוד תורה אצל הנמצאים במדינת חופש, זה נותן כוח גם לאלו הנמצאים בארץ גזירה.

(ספר המאמרים קונטרסים ח"א ע' 7, 8)

כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו

כשאחד עסוק בעבודת השם, לא תמיד שם לב לאיזו מדרגה מגיע

בנוגע למה שאמר ר' יוחנן בן זכאי, "ואיני יודע באיזו דרך מוליכין אותי" (ברכות כחב). אחד הביאורים בזה שרבי יוחנן בן זכאי, מחמת גודל טרדתו במילוי שליחותו בעולם, לא היה לו פנאי לשים לב למדרגתו, ולכן לא ידע מה עם השכל והמדות שלו, ועל אחת כמה וכמה שלא ידע מה עם ההעלם שבנפשו.

(ספר המאמרים תשי"ב ד"ה לא תהיה משכלה)

שהריבוי בא מהאחדות. וכמו על דרך משל, שמחבית גדולה נשפע לכלים רבים.

(אור התורה סידור ע' ש"ח)

אדמו"ר המהר"ש

מה היה הסימן למשה רבינו כשהיה בהר סיני מתי זה יום ומתי זה לילה

בנוגע למה שאמרו רז"ל "מתי ידע משה שזה יום ומתי לילה", במקום אחד כתוב: כשלמדו עמו תורה שבכתב ידע שזה יום, וכשלמדו עמו תורה שבעל פה, ידע שזה לילה" (מדרש תהלים מזמור יט,ג). על פסוק "יום ליום יביע אומר". ובמקום אחר כתוב: כשהמלאכים אמרו "קדוש", ידע שזה יום. וכשאמרו "ברוך", ידע שזה לילה (ילקוט שמעוני פרשת תשא רמז ת"ו. מדרש תהלים יט,ג).

(תורת שמואל תרנ"ט ע' קמ"ז)

אדמו"ר הרש"ב

ההשפעות הגשמיות תלויות בקיום התורה ומצוות שלנו

על הפסוק "אם בחוקתי תלכו וגו' ונתתי גשמיכם בעתם" (ויקרא כו,ג), פירש: "גשמיכם" - מלשון גשמיות, שההשפעות בגשמיות תלויות בקיום התורה ומצוות.

(ספר המאמרים תרנ"ז ע' רפ"ג)

אדמו"ר הרי"צ

לימוד התורה במדינות החופשיות נותנת כוח לאלו הנמצאים בארץ גזירה

צורות, דהיינו שהאדם לבדו הוא בבחינת חצי צורה, ועל ידי דביקותו בהשי"ת בבחינת "כסף" – מלשון כיסוף ואהבה, נעשה על ידי זה דבוק לחצי העליון, ואזי ישנה צורה שלימה.

(ליקוטי אמרים אות כ"ט)

אדמו"ר הזקן

חשיבות נתינת הצדקה לפני התפילה

על הפסוק "וצדקה תציל ממות" (משלי יב), פירש: כדי לא ליפול במחשבות זרות המבלבלות התפילה ומפילים את האדם ממדרגתו. והנפילה נחשבת למיתה רוחנית רחמנא ליצלן, זהו על ידי הצדקה שנותנים לפני התפילה.

(מאה שערים ע' ב')

אדמו"ר האמצעי

כל מגמתו של רבינו הזקן היא שיקבע בנפשם גילוי אלוקות

פעם התבטא אדמו"ר האמצעי על אדמוה"ז ואמר, שכל עיקר מגמתו ויגיעתו היתה, מסירות נפש ממש על אנשי שלומינו, וזהו רק בכדי שיוקבע בנפשם גילוי אלוקות.

(קונטרס התבעלות ד, ב)

אדמו"ר אדמו"ר הצמח צדק

השבת נקראת "עונג" ונקראת "רינה"

השבת היא בבחינת "עונג" כמ"ש "וקראת

טו"ב כסלו

הבעל שם טוב

באות י' השם ברא את עולם הבא, ובאות ה' ברא את עולם הזה

על הפסוק "כי בי-ה הוי' צור עולמים" (ישעי' כו,ד), השי"ת ברא ב' עולמים, עולם הבא ועולם הזה, עם האותיות "י-ה". באות ה'- נברא עולם הזה, כמ"ש "אלה תולדות השמים והארץ בהבראם" (בראשית ב,ד) "בה"א-בראם". ובאות י'- נברא עולם הבא, והסיבה לכך – כיון שהצדיקים שבו מועטים, וזהו כאות י' שהיא קטנה.

(בחר שם טוב אות י"ב)

המגיד ממזריטש

על ידי הדביקות בהשם נהפכים לצורה שלימה

על הפסוק "עשה לך שתי חצוצרות כסף" (במדבר יב,ב), פירש: "חצוצרות" מלשון "חצאי

אדמו"ר הריי"צ

מעלת הלימוד עם תינוקות של בית רבן ביראת שמים

על ידי הלימוד עם תינוקות של בית רבן ביראת שמים דווקא, שידעו את קדושת האותיות, על ידי זה מתחזקת ומשתרשת אצלם הנקודה הפנימית- נקודת היהדות.

(ספר המאמרים קונטרסים ח"א לד, א)

כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו

אצל הצדיקים העולם לא מסתיר להם, ורואים מקצה העולם ועד קצהו

עבודת הצדיקים היא, שמרגישים שלמעלה יש ולמטה אין, ולכן אצל הבעש"ט ז"ל לא היה המקום מסתיר כלל, וראה בריחוק מקום כמו בקירוב מקום, ומבואר על זה- שזה לא היה בדרך נבואה, כי אם בראיה מוחשית ממש. וכך זה אצל כל הצדיקים, וזהו מפני שהרגש זה שבנפשם, שלמעלה יש ולמטה אין, פעל גם בחלקם בעולם, שאין להם ההגבלות שבעולם.

(ספר המאמרים תשי"ג ד"ה והוא עומד)

לשבת עונג" (ישעי' נח,ג), ובחי' "רינה" כיון שמצוה לשורר בשבת, שהשיר הוא בחינת העלאה מלמטה למעלה, וכן השבת היא בחינת עליית העולם, וזהו שאומרים בשבת המזמור "רננו צדיקים" (תהילים לד,א).

(אור התורה סידור ע' שמ"א)

אדמו"ר המהר"ש

המרירות שלפני התפילה גורמת לשמחה בעת התפילה

בנוגע למארז"ל "אין עומדים להתפלל אלא מתוך כובד ראש" (ברכות לב), פירש: שהוא עניין המרירות שצריכה להיות לפני התפילה, על ריחוקו מהשי"ת, מאחר ונמשך אחר תענוגי עולם הזה, ורק על ידי זה, תהיה לו השמחה בעת התפילה, שכן הוא הסדר בסדר ההשתלשלות- החשך קדם לאור, וכמו שכתוב "ויהי ערב (בתחילה, ואחר כך) ויהי בוקר" (בראשית א,ה).

(תורת שמואל תרנ"ט ע' קנ"ג)

אדמו"ר הרש"ב

כשמפרידים בין שם הוי' לשם אלוקים אפשר ליפול בעבודה זרה חלילה

בנוגע לדור ההפלגה כתיב, שביקשו לעשות לעצמם שם- כמ"ש "ונעשה לנו שם", (בראשית יא,ד), וארז"ל "אין שם" אלא עבודה זרה" (סנהדרין קט,א), כל חטאם היה שהפרידו את שם אלוקים משם הוי'.

(ספר המאמרים תרנ"ז ע' נ"ט)

אדמו"ר הזקן

העצבות גורמת לאדם למחשבות זרות

יש להיזהר שלא לבוא לידי עצבות אפילו מעבירות, כיון שמחמת זה באים לו מחשבות זרות ושטותין (ושטויות), אלא צריך להיות תמיד בשמחה ואז באור פני מלך חיים, שלא יהיה לו פנאי למחשבות זרות, מחמת דביקותו בהשם יתברך.

(מאמרי אדמו"ר הזקן עניינים ע' תס"ג)

אדמו"ר האמצעי

הדופק של היהודי משתנה ביום השבת קודש

בנוגע ליום השבת קודש העיד אחד מגדולי הרופאים - שבליל השבת קודש ויומו יש שינוי גדול בדופק שביד הישראלי, וכמו שנעשה שינוי לטובה כששומע בשורה טובה.

(תורת חיים שמות תרל"ב, א)

אדמו"ר הצמח צדק

מלאכי השלום שייכים למוחין, שאר המלאכים הם בניגוד אחד מהשני

על מה שכתוב "שלום עליכם מלאכי השלום" (נוסח הקידוש דליל שבת קודש - אלא שמנהגינו לומר "השרת" ואין כאן מקומו), ישנם מלאכים שהם במדרגת המידות, כמו מיכאל וגבריאל שהם נגדיים, כיון שהמידות הם ענפין דמתפרדין, (ולכן יש חילוק ופירוד בין מיכאל שר של מים, לגבריאל שר של אש).

ח"י כסלו

הבעל שם טוב

הקושי במחלת הנפש, היא כשאדם חושב שהוא בריא

כשאדם יודע שהוא חולה בחולי הנפש, על ידי זה תגיע לו הרפואה, אך כאשר גם את זה אינו יודע, אין רפואה למכתו האנושה, וכמ"ש "ואנכי הסתר אסתיר" (דברים לא, יח), שיש לו הסתר כפול, (דהיינו כשיודע שהוא חולה זה הסתר אחד, וכשאינו יודע שהוא חולה זה הסתר כפול).

(בתר שם טוב אות כ"ה)

המגיד ממזריטש

כל תנועה באדם, היא בכוחו של הקב"ה

עה"פ "מלא כל הארץ כבודו" (ישעיה ו, ג), פירש: שבכל תנועה נמצא הקב"ה, שאי אפשר לעשות שום תנועה בלי כוח הבורא יתברך.

(ליקוטי אמרים אות ל"ח)

אדמו"ר הריי"צ

עבודת השם במסירות נפש, מחלישה את הנפש הבהמית

כשעומד האדם חזק בעבודתו במסירות נפש ובגבורה עצומה, בזה גופא מחליש את הנפש הבהמית, וכמו שראינו במוחש בדורות קדמונים, שעל ידי תוקף העבודה בתורה ומצוות, נתבטלו כמה גזירות רחמנא ליצלן.

(ספר המאמרים קונטרסים ח"א לח, א)

כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו

פדיית נפש האדם מהלעומת זה, הוא במיוחד על ידי לימוד החסידות

על הפסוק "ורב שלום בניך" (תהלים קיט, קסה), כדי שהאדם יפדה את נפשו **בשלום** מהלעומת זה, זהו על ידי קיום התורה ומצוות בכלל, ובפרט על ידי לימוד התורה, ובפרט פרטיות על ידי לימוד החסידות, ועיקר הפדיה תהיה בזמן הגאולה.

(ספר המאמרים מלוקם ב' ע' קפ"ב ואילך)

מה שאין כן מלאכי השלום הן מאו"א (אב ואם) - מוחין - ששם הם בהתאחדות ובשלום.

(אור התורה סידור ע' שמ"ב)

אדמו"ר המהר"ש

ההפרש בין כוח הראיה לכוח השמיעה

כוח הראיה רוחני יותר מכוח השמיעה, כמארז"ל "אינה דומה שמיעה לראיה" (מכילתא יתרו יט, ט), יחד עם זה הראיה תופסת הדבר הגשמי, מה שאין כן השמיעה שתופסת רק את הרוחני שהוא הקול, וזהו מפני שכל מה שהוא רוחני יותר נשפל ונמשך למטה ביותר.

(תורת שמואל תרנ"ם ע' קס"ה)

אדמו"ר הרש"ב

כדי להיכנס לקודש הקדשים ברוחניות, זהו על ידי נטירת הברית אפילו בדקות

על הפסוק "בזאת יבא אהרון אל הקדש" (ויקרא לז, ד) ארז"ל אין "זאת" אלא מילה, וכמו שכתוב "ואני זאת בריתי" (ישע"י נט, כא), והיינו דהגם שהיה אהרון בדרגת קדש קדשים, כמו שכתוב "ויבדל אהרון להקדישו קדש קדשים" (דברי הימים א' כג, ג), עם כל זה היה צריך להכנה של "זאת בריתי". ועל דרך זה עכשיו, צריכה להיות נטירת הברית אפילו בדקות, כדי להיכנס לקדש קדשים ברוחניות.

(ספר המאמרים תרנ"ז ע' ק"ו ואילך)

את זה, מפני שגם אצלו ישנה עבירה זו בדקות על כל פנים.

(ליקוטי אמרים אות ס"ט)

אדמו"ר הזקן

האדם ניזון מהמאכלים, כיון שבשרשם הם נעלים ממנו

על הפסוק "כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם, כי על כל מוצא פי ה' יחיה האדם" (דברים ח, ג), פירוש: כיון "שבעשרה מאמרות נברא העולם" (אבות רפ"ה), על דרך זה חיות האדם נמשכת על ידי המאמרות שבמאכלים, שבשרשם הם נעלים מהאדם האוכלם.

(מאמרי אדמו"ר הזקן הקצרים ע' רל"ב)

אדמו"ר האמצעי

פדיית הנפש בשלום תתגלה לעתיד לבוא

בנוגע למה שכתוב "פדה בשלום נפשי" (תהלים נה, יט), פירש: "נפשי" קאי על נפש האלוקית, ויש שני אופני פדיה: א) על ידי מלחמה עם הנפש הבהמית. ב) על ידי מסירות נפש בעצם בלי מלחמה, ועל ידי אופן זה, תהיה הפדיה בשלום, ואופן פדיה זו תתגלה לעתיד לבוא.

(שערי תשובה שער התפילה נה, ב)

אדמו"ר הצמח צדק

גם הקב"ה מקיים מצוות קנין עבד עברי

על הפסוק "כי תקנה עבד עברי שש

יום הבהיר י"ט כסלו

"ר"ה לחסידות"

הבעל שם טוב

כוונת ירידת הנשמה לעולם הזה, להרבות בכבוד שמים

על הפסוק "לך לך מארצך וגו'" (בראשית יב, א), פירש: שזה קאי על נשמת האדם שיורדת "מארצך" - מעולם האצילות, "ממולדתך" - מעולם הבריאה, "ומבית אביך" - מעולם היצירה לעולם העשיה, שהיא "הארץ אשר אראך", והכוונה בזה היא כדי שהאדם יראה במעשה אנוש, שמקילין בכבודו של הקב"ה, ויש לו להוכיחם על זה.

(בתר שם טוב אות כ"ו)

המגיד ממזריטש

אם אדם רואה רע בזולתו, זהו מפני שגם אצלו ישנו הדבר בדקות

כשרואה דבר עבירה אצל זולתו, יש לו לחשוב, כיון שכל דבר בהשגחה פרטית, זה שהראו לו

עשרה, אומר "סלח לנו", כיון שעל ידי הקירוב להשם, הרי הוא מרגיש כמה הוא מרוחק מאלוקות.

(ספר המאמרים תרע"ח ע' צ"ד)

אדמו"ר הריי"צ

נשמת האדם היא חלק מעצמותו יתברך

הנשמה אינה רק הארה מן העצמות- אלא גם חלק מן העצמות.

(ספר המאמרים קונטרסים ח"א מ"ב, א)

כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו

לימוד פנימיות התורה, פועל עילוי גם הלימוד הנגלה

על ידי לימוד פנימיות התורה נעשה עילוי גם בלימוד הנגלה, כיון שלימוד הנגלה הוא בבחינת גבול, ופנימיות התורה הוא בבחינת בלי גבול. לכן על ידי הקדמת הלימוד בפנימיות התורה, על ידי זה, יהיה נרגש גם בלימוד הנגלה הבחינה שלמעלה ממדידה והגבלה.

(ספר המאמרים מלוקם ב' ע' קצ"ו)

שנים יעבוד, ובשביעי יצא לחופשי חינם" (שמות כא,ב), כל המצוות ישנם גם למעלה (ברוחניות), ועל דרך זה במצווה זו, הקב"ה קונה את נשמות ישראל שהם מבחינת עבדים עבריים, ועובדים כל ה"ש אלפי שנים דהוי עלמא" (בעולם הזה), ו"בשביעית"- דהיינו באלף השביעי. משלחם לחופשי חינם, שקאי על הזמן דלעתיד לבוא שתהיה מנוחה לחיי העולמים.

(דרך מצותיך מצוות דין עבד עברי בסוכו)

אדמו"ר המהר"ש

הצדיקים בטלים להשי"ת, ולכן לעתיד לבוא יקראו להם "קדוש"

בנוגע למארז"ל "והיה הנשאר בציון והנתור בירושלים, קדוש יאמר לו" (ישעיה ד,ג), ארז"ל: "עתידין צדיקים שיאמרו לפניהם קדוש, כדרך שאומרים לפני הקב"ה" (בבא בתרא עה,ב) והביאור בזה- הצדיקים כיון שבטלין הם להשם יתברך, על ידי התורה ומצוות, שזהו ענין "ציון"- בחינת התורה, ו"ירושלים"- בחינת המצוות, לכן על ידי זה המלאכים יאמרו לפניהם קדוש.

(תורת שמואל תרכ"ט ע' קס"ז)

אדמו"ר הרש"ב

ככל שהאדם מתקרב להשם, אזי מרגיש כמה מרוחק הוא

על ידי העבודה בתפילה, נרגש אצל האדם גם דקות הרע, ולכן דווקא בעת עמדו בשמונה

דהיינו שיש להרחיק את הרע השוכן אצל כל אחד.

(ליקוטי אמרים אות ע"ז)

אדמו"ר הזקן

בנוגע לייסורים שבאים לאדם, כשיתקן את המידה שלו, יוסרו הייסורים

בנוגע למארז"ל "אם רואה אדם שייסורין באים עליו, יפשפש במעשיו" (ברכות ה, א), הביאור בזה: ידוע שאין רע יורד מלמעלה. ובשורש העניינים הכל הוא טוב כדי לתקן את האדם, אלא שעל האדם לעיין בייסורים מאיזה ענין הם, וכגון אם משפילים אותו בשפלות גדולה, יראה לתקן את ישותו וגסותו, ועל ידי שיתקן את זה, ממילא מסתלק ממנו הרע.

(מאמרי אדמו"ר הזקן הקצרים ע' רצ"ח)

אדמו"ר האמצעי

גם לגבי משה יש הבדל בין תפילתו ביחידות לתפילתו בציבור

בנוגע למה שכתוב "פדה בשלום נפשי, כי ברבים היו עמדי" (תהלים נה, ט), הטעם בזה: מפני שתמיד על "כל בי עשרה שכינתא שריא" (סנהדרין לט, א), ואפילו גבי משה רבינו יש הפרש בתפילתו אם היא ביחיד או בציבור.

(שערי תשובה שער התפילה ו, ב)

אדמו"ר הצמח צדק

הגאולה השלישית היא כנגד יעקב, ותהיה גאולה נצחית

יום הבהיר כי כסלו

הבעל שם טוב

על ידי עבודת האדם בבחינת מה וביטול, יכול להרגיש שעבודתו ביראה היא מילתא זוטרתא

על הפסוק "ועתה ישראל מה השם אלוקיך שואל מעמך כי אם ליראה" (דברים יב), שואלת הגמרא: האם יראה מילתא זוטרתא היא, ומתרצת, שלגבי משה היא מילתא זוטרתא (ברכות לג, ב). ופירש על זה: שעל ידי העבודה בבחינת "מה" וביטול, יכול האדם להרגיש שעבודתו ביראה היא מילתא זוטרתא, כמו ההרגש שהיה למשה רבינו.

(בתר שם טוב אות ל"א)

המגיד ממזריטש

יש להתרחק מה"שכן רע", השוכן בתוכנו בנוגע למה שנאמר במשנה "הרחק משכן רע" (אבות א, כ). פירש: "שכן" - מלשון "שוכן",

אדמו"ר הריי"צ

על ידי ההתקשרות למשה רבינו שבדור, זה מסייע בעבודה במסירות נפש

הסיוע לעבודה במסירות נפש - זהו על ידי ההתקשרות עם משה רבינו של הדור, שהוא "אתפשטותא דמשה בכל דרא ודרא" (תקו"ז תקון סא. קיב.א. קיד.א).

(ספר המאמרים קונטרסים ח"א מה, ב)

כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו

לימוד החסידות מרפא את כוח הראיה

על ידי ההוספה בלימוד החסידות - שהיא המאור שבתורה הנקראת "אדם", כמו שכתוב "זאת התורה אדם" (במדבר י"ט, י"ד), הרי זה משפיע לטובה גם על מאור עיני האדם בפשטות.

(אגרות קודש ח"י"ד ע' קכ"ז)

גאולה השלישית שייכת ליעקב אבינו בחינת מידת "אמת", ואילו שתי הגאולות הראשונות היו בזכות אברהם ויצחק, ולכן היה בהם הפסק, מה שאין כן גאולה השלישית, שהיא בזכות יעקב מדת אמת (שאיין לה הפסק). כמ"ש "תתן אמת ליעקב" (מיכה ז, כ), שהיא גאולה נצחית שאין עוד אחריה גלות וצער.

(ספר הליקוטים ערך גאולה ע' מ"ה)

אדמו"ר המהר"ש

כדי לכבס את עוונותיהם של ישראל, זהו רק בכוח הציבור

בנוגע לקרבן תמיד - צריך שיהיה משל ציבור, וזהו מפני שכדי לכבס את עוונותיהם של ישראל, אי אפשר כי אם על ידי כוח הציבור, ולכן "תפילות שכנגד תמידים תקנום" (ברכות כו, ב), צריכות להיות בציבור דווקא.

(תורת שמואל חר"ל ע' ל"ח)

אדמו"ר הרש"ב

חשיבות ההסכם שאדם עושה בתפילה, על הנהגתו במשך היום

בעת התפילה האדם מובדל מהרע, ולכן העצה להקל המלחמה במשך היום, זהו על ידי שבעת התפילה יעשה הסכם על אופן הנהגתו כל היום, וההסכם שעושה, מועיל שכשבא לדבר הגשמי יעשה כפי ההסכם.

(ספר המאמרים חר"ט ע' קט"א)

המלך הנמצא בדרך, וכל אחד יכול להתקרב אליו.

(ליקוטי אמרים אות ע"ז)

אדמו"ר הזקן

מדוע אהבת ישראל היא כמו כל התורה כולה

בנוגע למאמר הלל הזקן לגר על מצות אהבת ישראל, "זהו כל התורה כולה" (שבת לא,א), מה שמצות אהבת ישראל היא פירוש לכל התורה, כיון שתכלית כל המצוות הוא להמשיך אלוקות על נשמות ישראל מהדרגה שלמעלה מהזמן, אבל כשאדם שונא לחברו מפני שעושה רע, זה מורה שגם הוא אינו בשלימות, שלא קיים המצווה כתיקונה, שאילו היה מקיים המצווה כדבעי, היה מתעלה למעלה מהזמן, ששם יש רחמים גמורים ואין דין כלל, כמו שכתוב "לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל" (במדבר כג,כא), שהשם יתברך אינו רואה את הרע שעושים עם ישראל, (ולכן זהו כל התורה כולה, כיון שכדי לאהוב כל יהודי זהו כשמקיים המצווה בשלימותה).

(מאמרי אדמו"ר הזקן הקצרים ע' רצ"ו)

אדמו"ר האמצעי

החשיבות בלקדש עצמו במותר לו

גם בתאוות היתר יש בזה תערוכות של טוב ורע, ולכן אם לא מקדש עצמו במותר לו, וכמו למשל אם אוכל אכילה גסה (דהיינו שלא אוכל לשם שמים), על ידי זה יתגשם הגוף ויגבה

כ"א כסלו

הבעל שם טוב

יש לעורר המידות אהבה ויראה כהכנה לתפילה

על דברי הגמרא "לעולם יכנס אדם לבית הכנסת שיעור שני פתחים" (ברכות ה, א), פירש: "ב' פתחים" - הכוונה לשתי המידות אהבה ויראה (דהיינו כשהאדם נכנס לבית הכנסת, יש לו לעורר את מדות אהבה ויראה שלו).

(בחר שם טוב אות ל"ו)

המגיד ממזריטש

בזמן הגלות ניתן להשיג יותר רוח הקודש

בזמן הגלות קל יותר להשיג רוח הקודש מאשר בזמן הבית, וביאר זאת על פי משל, ממלך הנמצא בהיכלו ולא כל אחד יכול להתקרב אליו, מה שאין כן מלך הנמצא בדרך, שיכול לבוא לפונדק מסוים ולדבר עם בעל הפונדק, ועל דרך זה, זמן הגלות זהו בדוגמת

על ידי לימוד התורה, שהיא בבחינת "שלום" בלי מלחמה. (ב) העבודה במשך כל היום, שהיא במלחמה. (ג) העבודה בתפילה - שהיא בבחינת חרב של שלום. וזהו שכתוב "וחרב לא תעבור בארצכם" (ויקרא כו, ו) ורז"ל אמרו על זה "אפילו חרב של שלום" (תענית כב, ב), שזה הממוצע בין שלום לגמרי - תורה, למלחמה ממש - העבודה בכל היום.

(ספר המאמרים תרנ"ט ע' קט"ג)

אדמו"ר הרייז"צ

הגלות נמשלה לחלום

זמן הגלות נמשל לחלום שיש בו שני הפכים - ועל דרך זה בעת התפילה, יתכן שהאדם יהיה בהתעוררות גדולה, אך לאחר התפילה נעלמת ההתעוררות ממנו, ואם היתה תפילתו אמיתית, אזי היה נשאר הרושם של התפילה בכל היום, והיה זוכר את השי"ת בכל עשותיו.

(ספר המאמרים קונטרסים ח"א כ"ב, ב)

כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו

עצות בדוקות כדי שיתקבלו התפילות הבאות מעמקי הלב

על ידי שמתחיל בדברים ה"פשוטים" ביותר, וכמו שמירת שלשת השיעורים דחת"ת (חומש תהלים תניא) השווים לכל נפש, וההתעסקות בהפצת המעיינות, היינו להשפיע על סביבתו שתהיה סביבה חסידותית כדבעי, כל זה הם עצות בדוקות ומנוסות שתתקבל התפילה הנובעת מעמקי הלב, והשם יתברך עוזרו להיות "גאר א אנדער" (ברמה אחרת לגמרי).

(אגרות קודש ח"ו ע"ז)

לבו ויבא לפריקת עול, ועל ידי זה פוגם באור האלוקי שבנפשו.

(שערי תשובה שער התפילה נו, א)

אדמו"ר הצמח צדק

אחרי הצרות מגיעה הגאולה

הגאולה באה אחר המיצר - כמו שכתוב "אם ראית דור שצרות רבות באות עליו כנהר, חכה לו, שנאמר (ישעיה נט, יט) "כי יבא כנהר צר, וסמך ליה ובא לציון גואל" (סנהדרין צח, א), ולכן הגואל נקרא שמן למאור, מפני שעל ידי חביטת וטחינת הזית (שזה כנגד הצרות רבות) אז דווקא נותן שמנו.

(ספר הליקוטים ערך גאולה ע' מ"ז)

אדמו"ר המהר"ש

על ידי לימוד התורה, בני ישראל נקראים אחים ורעים למקום

בנוגע למה שכתוב בגמרא שבת "מאי דסאני לך, לחברך לא תעביד" (לא, א), מפרש רש"י: שזהו על פי מה שכתוב "רעך ורע אביך אל תעזוב" (משלי כז), ו"רעך" קאי על הקב"ה, וכמו שכתוב "למען אחי ורעי" (תהלים קכב, ח), דמה שנקראים ישראל אחים ורעים למקום, זהו על ידי התורה, כיון שעל ידי שקורא ושונה בתורה, הקב"ה קורא ושונה כנגדו.

(תורת שמואל תר"ל ע"ז)

אדמו"ר הרש"ב

לימוד התורה הוא בחינת השלום

באדם ישנם ג' אופני עבודה בכלל - א) העבודה

להיות הקישוט. אחד אומר שצריך להיות באופן כזה, והשני אומר שבאופן שונה יהיה הקישוט נאה יותר. ולמלך יש הנאה מכל זה, כיוון שרואה שכל מחלוקתם הוא שחולקים איך לפאר יותר את המלך בקישוטים.

(ליקוטי אמרים אות נ"ח)

אדמו"ר הזקן

איך להעלות את האהבות ויראות זרות להשם

כשנפלת על אדם יראה גשמית- יש לו להעלותה לקדושה ליראה ופחד מהשי"ת, וכשנפלת על האדם אהבה זרה המבלבלת אותו- יחשוב שאין לאהוב רק את השי"ת, ועל ידי זה תעלה המחשבה הזו לקדושה.

(מאמרי אדמו"ר הזקן הקצרים ע' תצ"ח)

אדמו"ר האמצעי

מתי צריך להיות עם לב בשר, ומתי יש לנהוג באופן של עז כנמר

על מה שכתוב "והסירותי את לב האבן מבשרכם, ונתתי לכם לב בשר" (יחזקאל יא, ט), והגם שצריך להיות גם קשיות בעבודת השם, כמ"ש "הוי עז כנמר וגיבור כארי" (אבות ספ"ה), אלא שכמו בזריעה הנה רק בעפר תיחוח ורך, תיתכן הזריעה ולא באדמה קשה, כך גם בעבודת השם רק מי שהוא רך כקנה, יוקלט בו האור האלוקי, וכמו שכתוב "זבחי אלוקים רוח נשברה לב נשבר ונדכה" (תהלים נא, ט), דהיינו כשהאדם רך כקנה אזי אפשר להטותו לכל צד כקנה רך. יחד עם זאת צריך

נ"ב כסלו

הבעל שם טוב

מהי החזרה בתשובה למי שהיה רגיל לשקר

מי שהיה רגיל לשקר- אין מספיק שבתשובתו יפסיק לשקר, אלא שיש לו לפעול בענין השלום (דהיינו להשכיך שלום בין אדם לחברו, כיון שהרבה פעמים השקר גורם להיפך השלום), בדוגמת לוקחי רבית, כשחוזרים בתשובה, אסור להם לקבל ריבית אפילו מגוי (שזהו ענין תשובת המשקל).

(כתר שם טוב אות מ')

המגיד ממזריטש

התורה שבעל פה היא קישוט לתורה שבכתב

על דברי חז"ל "אלו ואלו דברי אלוקים חיים" (עירובין יג, ב), פירש: התורה שבעל פה היא בבחינת קישוטי כלה (קישוטים וביאורים לתורה שבכתב), והמחלוקת היא איך צריך

מהקורבן, היו שני סוגי אפר: א) מה שנבלע במקומו במזבח, כמ"ש "והרים את הדשן ושמו **אצל המזבח**" (ויקרא ו, ג). ב) מה שכתוב "**והוציא** את הדשן אל מחוץ למחנה" (ויקרא ו, ד), ושתי בחינות אלו בעבודה הם- מרירות ועצבות. במרירות- יש בו צד הטוב שנשאר במזבח (שזהו כנגד **תרומת הדשן**). מה שאין כן בעצבות- שיש להוציא מחוץ למחנה (שזה כנגד **הוצאת הדשן**).

(ספר המאמרים חרע"ח ע' צ"ה)

אדמו"ר הריי"צ

השם ברא את העולם בהעלם, כדי שהיהודי יגלה אותו

על מאמרז"ל "בשבילי נברא העולם" (סנהדרין פ"ד מ"ה), "העולם"- פירושו ההעלם שנברא בעולם, הוא בשביל שהאדם יגלה אותו (שעל ידי קיום התורה ומצוות, מגלה את הקב"ה בעולם).

(ספר המאמרים קונטרסים ח"א עו, א)

כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו

מעלת עבודת הניסיונות על העבודה בתורה ומצוות

מעלת הניסיונות נעלית אפילו ממצוות עשה ומצוות לא תעשה, כיוון שבשניהם יש מציאות. במצוות עשה- באופן חיובי. ובמצוות לא תעשה- באופן שלילי. אבל בניסיונות אין זו מציאות מצד עצמה, אלא שהועמד דבר שכל ענייניו להעלים ולמנוע שזה העלם גדול יותר.

(ספר המאמרים מלוקם ח"א ע' קפ"ח ואילך)

להיות קשה כארז, לעמוד בתוקף ועזות, שלא יזיזהו ממקומו כלל וכלל.

(שערי תשובה שער התפילה טו, ב)

אדמו"ר הצמח צדק

הגאולה בזכות לימוד המשניות

על מאמר רז"ל "אין הגלויות מתכנסות אלא בזכות המשניות, שנאמר (הושע ח, י), "גם כי יתנו בגויים עתה אקבצם" (מדרש רבה פרשת צו פז), הטעם על זה מובא בזהר, כיוון שעל ידי הביוריים של תורה שבעל פה (שעיקרה על ידי המשניות), שעניינה לברר עץ הדעת טוב ורע, על ידי זה באה הגאולה.

(ספר הליקוטים ערך הגאולה ע' מ"ו)

אדמו"ר המהר"ש

האדם צריך להתעלות ולגלות את שורש נשמתו

על מה שכתוב "לך לך" (בראשית יב, א), מפרש: שיש לאדם ללכת אל עצמו ועצמיותו- דהנה בנשמה יש שתי בחינות: א) הנשמה המאירה בגוף להחיותו. ב) מה שנשאר למעלה, שהרי לא כל הנשמה נתלבשה בגוף. וזהו שאומר "לך לך"- לאדם יש להתעלות עד לדרגת שורש הנשמה.

(תורת שמואל תר"ל ע' ט')

אדמו"ר הרש"ב

ההבדל בין מרירות לעצבות

בנוגע לתרומת הדשן, שזהו האפר שנשאר

חומרית, ושמחת בן המלך הייתה לקשר
מחשבתו עם אביו המלך.

(ליקוטי אמרים אות ק"ז)

אדמו"ר הזקן

**כשנופלת השגה חדשה, חשוב לומר אותה
בדיבור**

בנוגע למנהג הרב המגיד - כשנפלה לו איזו
השגה חדשה במוחו היה אומרה בפה, והטעם
לזה: כיון שהמשיך השגה זו גם בדיבור, על ידי
זה המשיך העניין בעולם הזה, וכך שגם אחד
הנמצא אפילו בקצה השני של העולם, על ידי
יגיעתו יכול להשיגה.

(מאמרי אדמו"ר הזקן הקצרים ע' תס"ד)

אדמו"ר האמצעי

הדיקות בהשם יתברך

על הפסוק "ובו תדבקון" (דברים יג,ה), פירש:
יש להידבק בהשם יתברך, עד לאופן שיהיה
דומה לו שנפטר מהעולם, וכמו שהיה אצל
הבעל שם טוב בעת עליית נשמתו, שהיה
מופשט מכל הגשמת חיי חומריות גופו כמו
המתעלף ממש.

(שערי תשובה שער התפילה מ,ב)

אדמו"ר הצמח צדק

מדוע לא רואים היום ניסים גלויים

על ימי הגלות כתיב "אותותינו לא ראינו"
(תהלים עד,ט), שאין רואים ניסים בגלוי, אבל

כ"ג כסלו

הבעל שם טוב

אהבת ישראל הוא השער הראשי

אהבת ישראל זה השער הראשי, דרכו נכנסים
בחצרות השם.

(ליקוטי דיבורים ח"ב ע' 412)

המגיד ממזריטש

**גם בתענוג גשמי, יש לחפש את התענוג
הרוחני**

גם כשיש תענוגים גשמיים כמו בשמחת שבת
ויום טוב, יש להידבק בתענוג הרוחני שבדבר
ולא בתענוג הגשמי. על דרך משל, בן המלך
שנשבה לאחד מהעבדים הפוחזים, והבן
רצה לקשר מחשבתו עם אביו, כדי שאביו
יזכר ממנו, ופעם רצה העבד ללכת לבית
היין להשתכר ולקח עמו את בן המלך, שניהם
שתו ושמחו, אך שמחת העבד הייתה שמחה

אדמו"ר הריי"צ

הקדמת התשובה לקיום שאר מצוות השם

מצוות התשובה היא למעלה מכל המצוות, (למרות שהיא מצוה פרטית ככל המצוות), וזהו מפני שעל ידי ההקדמה דתשובה, המצוות שנעשים אחר כך, הם באופן אחר לגמרי, וגם שעל ידי התשובה נעשה סליחת העוונות.

(ספר המאמרים קונטרסים ח"א ע' קנה, ב)

כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו

כל מה שקורה אצל הצדיקים זה בהסכמתם

בנוגע למאמר רז"ל "הזית הזה כשכותשים אותו מוציא שמנו" (שמו"ר רפ"ו), על דרך זה הוא במאסר של הרביים, שכל זה נעשה בהסכמתם, כי כל צדיק וצדיק מושל ושולט על כל העניינים הגשמיים שלו, וכל מאורע עמו הוא בהסכמתו. ומזה מובן שזה שהרביים הסכימו על מאסרם, זהו בשביל ההפצה (הפצת היהדות והפצת המעיינות) בריבוי שתהיה לאחרי זה.

(ספר המאמרים מלוקם ח"א ע' תמ"ו)

הנסים המלובשים בטבע שייכים גם בזמן הגלות, והטעם לזה: כיון שבדורות הראשונים היו הלבושים שלהם דקים ביותר כלבוש הצמר והפשתן, לכן היה לפעמים עת הכושר שיתגלה להם האור האלקי, מה שאין כן בדורות האחרונים בעקבות משיחא, הנשמות הם מבחינת עקביים, והלבושים שלהם מאד גסים, כמשל המנעל של עור המסתיר על הרגל, ולכן האור האלקי מוסתר בלבושי הטבע.

(ספר הליקוטים ערך נס ע' קל"ח)

אדמו"ר המהר"ש

על ידי ששוכח מתאוות העולם מתחבר עם השי"ת

על ידי ההכנה של "לך לך" (בראשית יב, א), ו"שכחי עמך ובית אביך" (תהלים מה, יא), דהיינו ששוכח על תאוות העולם הזה, על ידי זה יוכל להתחבר עם הקב"ה בתפילה, והיינו שמחבר את הנשמה המלובשת בגוף עם שורש הנשמה למעלה.

(תורת שמואל תר"ל ע' י"א)

אדמו"ר הרש"י

כל יהודי קשור בהשם יתברך מצד עצם טבעו

כל איש ישראל מצד עצם נשמתו אינו יכול לעשות ההיפך מרצון השם יתברך, והוא בטל להשם לא על פי טעם ודעת, אלא מצד עצם טבעו.

(ספר המאמרים תרע"ח ע' צ"ז)

אדמו"ר הזקן

כשהרע גלוי יותר, קל להילחם אתו

מה הסיבה שמלחמת יעקב עם עשו הייתה בזמן קצר, ואילו מלחמתו עם לבן הארמי נשתהה עשרים ושנים, הביאור בזה: כיון שרשעותו של עשו הייתה בגלוי, ולכן היה בנקל להילחם עמו. מה שאין כן לבן היה רמאי, והבירור היה קשה יותר.

על דרך זה הפרש בין דורות הראשונים לדורות האחרונים, שבדורות האחרונים הבירור קשה יותר, כי יתכן שיהיה אדם כשר, אך בסתר יתכן שיעבור עבירה, ולכן יש אריכות הגלות יותר.

(מאמרי אדמו"ר הזקן הקצרים ע' תנ"ג)

אדמו"ר האמצעי

כשנפש האלוקית מתגברת, גם נפש הבהמית מתגברת כנגדה

בנוגע למה שמובא בזהר: "שעת צלותא שעת קרבא" (זהר, הובא בליקוטי תורה ריש פרשת כי תצא. וראה זהר ח"א רמב. ח"ג רמגא), שזמן התפילה הוא זמן של מלחמה, פירש - "קרבא" - הוא גם מלשון קירוב, כיון שכדי להילחם עם הנפש הבהמית יש להאבק ולהתקרב אליו, וזהו הטעם להתגברות המחשבות זרות בעת התפילה דווקא, מפני שבעת התפילה מתעוררת הנפש האלוקית להפוך את הרע של הנפש הבהמית (שמתקרבת אליה), ולכן גם הנפש הבהמית מתגברת לבלבל את האדם.

(שערי תשובה שער התפילה מט, ב)

כ"ד כסלו

הבעל שם טוב

מסירות נפש על אהבת ישראל

צריכה להיות מסירות נפש על אהבת ישראל אפילו ליהודי שמעולם לא ראהו.

(היום יום מ"ו כסלו)

המגיד ממזריטש

שער השלש עשרה הוא השער הכולל את כל השבטים

חכמינו אמרו - שבבית המקדש היו שלושה עשר השתחויות, כנגד שלש עשרה השערים (מדות פ"ב מ"ג), והנה בית המקדש שלמטה מכוון כנגד בית המקדש שלמעלה, וגם שם יש י"ג שערים, כל א' מהי"ב שבטים יש לואת השער המיוחד שלו דרכו עולה בסולם שראשו מגיע השמימה, אך כשלא מכיר מאיזה שבט הוא, יש לו להתפלל בנוסח האריז"ל שנהירין ליה שבילין דרקיע, שהוא כנגד השער הי"ג שמעלה את כל הי"ב שערים.

(ליקוטי אמרים אות קל"ג)

ההבדל בין צדיק ורשע ממש, למרות שהעובד השם על פי טבעו אינו רשע חס ושלום, עם כל זה אין בליבו עול מלכות שמים, ולכן נקרא "אשר לא עבדו" (מלאכי ג, יח).

(ספר המאמרים תרס"ו ע' שס"ו)

אדמו"ר הרייץ

כדי לחדש הקשר עם הקב"ה על ידי התשובה, יש להגיע לעומק יותר

על ידי התשובה מגיעים לעומק נעלה יותר, על דרך משל נהר שיבש ומימיו מתמעטים, יש לחפור בעומק המעיין ביותר, ועל ידי זה דווקא חוזרים ונמשכים המים בריבוי יותר, וזהו "כי עמך הסליחה" (תהלים קל"ד), בשביל להגיע למדרגת הסליחה יש להגיע לדרגת "עמך".

(ספר המאמרים קונטרסים ח"א ע' קב"ו)

כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו

מדת הנצח היא למעלה מכל מדידה והגבלה

כשם שבמלחמה גשמית בשביל ניצוח המלחמה מבזבזים את כל האוצרות, ובזבז זה הוא למעלה מכל חשבון, על דרך זה באדם בשביל לנצח במלחמת היצר, לא שייך שיהיה בזה חשבונות, כיון שמדת הנצח, מושרשת בעצם הנפש שלמעלה מכל החשבונות.

(ספר המאמרים מלוקם ח"א ע' רמ"ב)

אדמו"ר הצמח צדק

ההבדל בין אמירת קריאת שמע להנחת התפילין

בנוגע למאמר רז"ל: "כל הקורא קריאת שמע בלא תפילין, כאילו מעיד עדות שקר בעצמו" (ברכות י"ב), והגם שגם בתפילין כתוב פרשיות קריאת שמע, ואם כן כשהוא קורא הפרשיות הוא קשור גם לתפילין, והביאור בזה: שבאמירת קריאת שמע זה רק בדיבור, ואילו בתפילין הרי זה (הפרשיות כתובות) במעשה. ובתפילין הרי זה בבחינת מקיף, ובאמירת קריאת שמע הרי זה בפנימיות, ואי אפשר להמשיך הפנימיות מבלי שממשיכים את המקיף בתחילה.

(ספר הליקושים ערך תפילין ע' שי"ג)

אדמו"ר המהר"ש

התורה מחברת את הקב"ה עם העולם

התורה נמשלה ללחם - כמו שכתוב "לכו לחמו בלחמי" (משלי ט"ה), וזהו מפני שכמו הלחם שמחבר את הנשמה עם הגוף, כך גם על ידי התורה מחברים את הקב"ה עם העולם.

(תורת שמואל תר"ל ע' י"ז)

אדמו"ר הרש"ב

העובד השם לפי טבעו, אין עליו עול מלכות שמים

ההבדל בין עובד השם בתורה ומצוות על פי טבע, לעובד השם למעלה מטבעו, למרות שבמעשיהם בתורה ומצוות הם שווים, זהו כמו

אדמו"ר הזקן

כשהעבירה גלויה ניתן לתקן אותה, ידיעת המחלה חצי תרופה

בנוגע למאמר רז"ל: "ראשונים שנתגלה עוונם נתגלה קיצם, אבל אחרונים שלא נתגלה עוונם לא נתגלה קיצם" (יומא ט,ב), פירוש: בדורות הראשונים העבירות היו בגלוי, ולכן נתגלה קיצם, מה שאין כן בדורות האחרונים שיש עבירות, אבל לא בבחינת גלוי, ולכן לא נתגלה קיצם. (עיין לעיל בפירושו של אדמו"ר הזקן ביום כ"ד).

(מאמרי אדמו"ר הזקן הקצרים ע' תנ"ג)

אדמו"ר האמצעי

כיצד שוברים את החומה שמסתירה על הנשמה

בנוגע למה שכתוב "חומת בת ציון הורדי כנחל דמעה" (איכה ב,יח), מבאר: "בת ציון" – קאי כל כנסת ישראל, ו"חומת בת ציון" – הם האותיות של מחשבה דיבור ומעשה בדברים בטלים, שמקיפים את האדם ונעשים בבחינת חומה להעלים על הנפש. והתיקון לזה על ידי בכיה בדמעות דווקא, שעל ידי זה נמשכים רחמים רבים על האדם.

(שערי אורה שער החנוכה אות י"א)

אדמו"ר הצמח צדק

חוגגים נס חנוכה בנרות, כי זה קשור לתורה אור

מה שתיקנו בנס חנוכה להדליק נרות, כיון

כ"ה כסלו

נר ראשון של חנוכה

הבעל שם טוב

כששומעים דבר בלתי רצוי על אחד מישראל יש להצטער

כששומעים דבר בלתי רצוי על אחד מישראל, צריך להצטער צער רב, כיון שאחד מהם בוודאי לא בסדר, אם זה אמת הדבר שמספרים, אז אותו אחד שמספרים עליו הוא לא טוב, ואם אין זה אמת, אזי המספר נמצא במצב לא טוב.

(היום יום י"ב כסלו)

המגיד ממזריטש

ההשפעות הנמשכות בעולם הם על ידי הצדיק

בנוגע למה שאמרו רז"ל: "עמוד אחד מן הרקיע לארץ וצדיק שמו" (חגיגה יב,ב), פירוש שכל ההשפעות שנמשכות לעולם, נמשכות על ידי הצדיק.

(ליקוטי אמרים אות קל"ד)

על הפסוק: "תקעו בחודש שופר" (תהלים פא,ד), בכל ראש השנה יש להתחדש בעניין מסויים ("בחודש" – מלשון התחדשות), דהיינו שכל אחד יש לו לקבל על עצמו זהירות יתירה במצוות עשה, זהירות בסייג של מצוות לא תעשה, וכן זהירות בהנהגה טובה.

(ספר המאמרים קונטרסים ח"א ע' קלב, א)

כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו

מי שעובד השם במסירות נפש אין אצלו שינויים

על הפסוק: "וגם נצח ישראל לא ישקר ולא ינחם, כי לא אדם הוא להנחם" (שמואל א' טו,כט), בחינת "אדם" – הוא בחינת השכל והמידות, ובזה ישנם שינויים וניחומים. אבל מי שעובד עבודתו במסירות נפש (בחינת "כי לא אדם" – למעלה מבחינת אדם), שזהו על ידי מידת ה"נצח" – הנה בזה אין שינויים וניחומים, וזהו שאומר "כי לא אדם הוא להנחם".

(ספר המאמרים מלוקט ח"א ע' רמ"ב)

שהנס היה בנוגע לתורה שנקראת "נר מצווה ותורה אור" (משלי ו,כג).

(ספר הליקוטים ערך תנונה ע' תשכ"א)

אדמו"ר המהר"ש

שורשם של הניסים המלובשים בטבע, נעלים מניסים שמעל הטבע

בנוגע לניסים המתלבשים בטבע – הנה למרות שבגלוי אינם נראים כנס, וכמו בנס של אסתר שלא היה נראה נס גלוי (שכל הנס היה מלובש בטבע), אבל בשרשם ניסים המלובשים בטבע נעלים יותר.

(תורת שמואל חר"ל ע' צ"ח)

אדמו"ר הרש"ב

היוונים טימאו כל החכמות של הקדושה

על הפסוק "כי נר מצווה ותורה אור" (משלי ו,כג), פירשו רז"ל: "ותורה אור" – קאי על מצוות חנוכה, שהיוונים טימאו כל השמנים, דהיינו שטימאו כל החכמות של הקדושה, על ידי חכמות חיצוניות, וכשגברו בית חשמונאי תיקנו להדליק נרות, וזהו בחינת "ותורה אור", להאיר את החושך, ולכן צריך להיות נר חנוכה מבחוץ לרשות הרבים ובשמאל, כדי לברר את בחינת החושך והשמאל.

(ספר המאמרים תרס"ו ע' קי"ח)

אדמו"ר הרי"ץ

בכל ראש השנה יש להתחדש בענייני המצוות והנהגות טובות

בפורים קבעו הנס בסעודה

מה שקבעו את הנס של חנוכה בנרות דווקא, מה שאין כן בשאר הניסים קבעו שיהיו ימי משתה ושמחה - מפני שבנס כמו בפורים היה גלות גם גופני, ולכן קבעו בו ימי משה ושמחה, מה שאין כן בחנוכה שהיו בני ישראל על אדמתם, רק שרצו "להשכיחם תורתך" (נוסח ועל הניסים), והנס היה רוחני לכן קבעו אותו בנרות, הקשור לתורה אור.

(תורה אור לב, א)

אדמו"ר האמצעי

בהרהורי עבירה יש חומר מהעבירה עצמה

בנוגע למה שאמרו רז"ל: "הרהורי עבירה קשים מעבירה" (יומא כט, א), הטעם לזה, כיוון שעבירה עצמה נטהרת בגהינום, מה שאין כן הרהורי עבירה, שהם בבחינת מקיף לנפש, לא נטהרים בגהינום, רק בנהר דיגור דווקא.

(שערי אורה שער החנוכה אות י"א)

אדמו"ר הצמח צדק

חשוב טוב - יהיה טוב (בפועל)

פעם אמר לאחד מחסידיו שבנו היה מאד חולה מסוכן, "טראכט גוט וועט זיין גוט" (חשוב טוב יהיה טוב), וכך היה בפועל שהילד התרפא. (עיין בכל זה בספר המאמרים תשמ"ו ד"ה מרגלא בפומיה דרבא. אגרות קודש אדמו"ר הריי"ץ ח"ב ע' תקל"ז).

(ספר התולדות מהצמח צדק ע' 196)

כ"ו כסלו

נר שני של חנוכה

הבעל שם טוב

יש לייקר כל יהודי באיזו דרגה שלא יהיה

יש לייקר את היהודי הכי פשוט כמו את הגאון הכי גדול, כיוון שהוא יהודי, ואבא אחד לכולנו.

(ספר המאמרים תש"ח ע' 79)

המגיד ממזריטש

אין לאדם להתפלל עבור החיסרון שלו

אלא על החיסרון שיש למעלה

בנוגע למה שנאמר "אל תבקש גדולה לעצמך" (אבות פ"ו מ"ה), ביאר: אין לאדם לבקש מאת השם גדולה עבור (טובת) עצמו, אלא יש לו לבקש כיוון שהוא חלק אלוקה ממעל, ותפילתו היא עבור החיסרון שיש למעלה.

(ליקוטי אמרים אות קמ"ה)

אדמו"ר הזקן

הטעם שבחנוכה קבעו הנס בנרות,

אדמו"ר המהר"ש

עניינו של משה רבינו להחדיר את האמונה בעם ישראל בפנימיות

עבודתו של משה רבנו היתה כפי שנקרא "רעיא מהימנא" (רועה נאמן), ועניינו היה לרעות ולפרנס את האמונה שתהיה בפנימיות, כיוון שהאמונה מצד עצמה היא בבחינת מקיף, ולכן ייתכן מצב של "גנבא אפום מחתרתא, רחמנא קריא" (ברכות סגא, בעין יעקב), וזה עניינו של משה רבנו להמשיך את האמונה בפנימיות על ידי הדעת.

(תורת שמואל תר"ל ע' קי"א)

אדמו"ר הריי"ץ

ישנם כאלו הבקיאים בתורה, אבל אין להם ידיעה בהלכות הפשוטות

צריך להיות בקיאים בדיני תורה- באיסור והיתר בכלל ובהלכות הנוגעות בפרט, כיוון שרואים במוחש שישנם כמה שהם בעלי צורה בידיעת התורה, וישנם בעלי עבודה במוח ולב לפי ערך, ואינם יודעים הלכות, באיזה מקום אפשר להפסיק בתפילה לעניית אמן וכיוצא בזה.

(ספר המאמרים קונטרסים ח"א קלח, ב)

אדמו"ר הרש"ב

ענינם של חמור שור וכלב בקליפה ובקדושה

"חש"ך"- ראשי תיבות: חמור, שור, כלב- ישנם הן בקדושה והן בלעומת זה: בלעומת זה- החמור גם בתקופת תמוז קרירא ליה (שבת נגא), גם בתוקף הגילוי דשמש הוי' הוא בקרירות. "שור"- הוא שור נגח, שכן הוא טבע העזי פנים לבעוט ולנגח, וגם כשנוגעים בהם במקצת הם בועטים ביותר. "כלב"- יש בו עזות וחוצפה, כמו שכתוב "והכלבים עזי נפש המה" (ישעיהו נו, יא).

ובקדושה- "שור וחמור"- זהו ענין לימוד התורה, שצריך להיות כשור לעול וכחמור למשא, והנגיחות צריך לומר שהוא ענין הקושיות והתירוצים. ו"כלב"- הוא ענין הקדמת נעשה לנשמע שזהו ענין הפזיזות.

(ספר המאמרים כר"ת ע' ש')

כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו

התורה נמשלה למים יין ושמן

מה שהתורה נמשלה למים (תענית ז,א), הכוונה על חלק הנגלה שבתורה, ומה שהתורה נמשלה לשמן ויין (ליקוטי תורה שיר השירים פא,ב), הכוונה היא על סודות התורה, בדוגמת מה שבתוך הזית והענב מוסתר השמן והיין, כך גם ברזי תורה, אלא שישן זה רזי תורה (ולכן יותר קל לגלות את היין מהענב), ושמן זה רזין דרזין (ולכן קשה יותר להוציא את השמן מהזית).

(ספר המאמרים מלוקט ב' ע' רי"ג)

אדמו"ר הזקן

התיקון על מה שטימאו היוונים, הוא להגיע לבינה שלמעלה מחכמה

עניין נרות חנוכה- שהיוונים טימאו כל השמנים (שמן קאי על בחינת החכמה), שזהו ענין חכמות דקליפה, ועל כן הוצרך להמשיך מבחינה שלמעלה מחכמה דקדושה, וזהו ענין פך של שמן חתום בחותמו של כהן גדול.

(תורה אור 17, א)

אדמו"ר האמצעי

איך בכוחה של הבהמה לכפר על האדם בקרבנות

בנוגע לעניין הקרבנות שמקריבים בהמה על גבי המזבח כמו שכתוב "מן הבהמה" (ויקרא א,ב), לכאורה איך יכופר לאדם על ידי שמקריב בהמה על גבי המזבח, הלא אדם יש לו דעת, ובהמה אין לה דעת, והביאור בזה- "אדם" הוא בגימטריא "מה", ו"בהמה" בגימטריא "ב"ן", ובשורשם בחינת "ב"ן" נעלה מבחינת "מ"ה", ולכן מצד שורשו יכול לתקן את האדם.

(שערי אורה שער החנוכה אות ב')

אדמו"ר אדמו"ר הצמח צדק

מעלת מי שיש לו חוש הציור

מי שיש לו חוש הציור ניתן לו לחזור בתשובה ביתר קלות, כיוון שהאהבה ויראה יכולות להיות בו בהרגשת בשר הלב הגשמי.

(ליקוטי דיבורים ח"א ע' קנ"ז)

כ"ז כסלו
נר שלישי של חנוכה

הבעל שם טוב

לשמוח בשמחת החבר, ולהצטער בצערו

האנחה שיש ליהודי על צערו של חברו, שוברת כל המחיצות המקטרגים, והשמחה וברכה שיש ליהודי משמחת זולתו, ומברך אותו- מקובלת לפני השם יתברך כתפילתו של רבי ישמעאל כהן גדול בקודש הקדשים.

(ספר השיחות תשי"ג ע' 161)

המגיד ממזריטש

אין להימנע מלקיים מצווה בגלל חשש גאוה

כשעולה לאדם במחשבתו לעשות איזו מצווה, אל לו להימנע מלעשותה בגלל חשש יוהרה, וגאוה שיהיה לו מזה, אלא יש לו לעשותה, ומתוך שלא לשמה בא לשמה.

(ליקוטי אמרים ע' 98)

אדמו"ר המהר"ש

מעלת השמיני במילה

על הפסוק: "מי יעלה לנו השמימה" (דברים ל,ב), יש בזה ראשי תיבות "מילה", וסופי תיבות שם הוי', והנה בגמרא כתוב מה שמילה ניתנה לשמנה ימים, זהו כדי שיעבור עליו שבת אחת (נדה לא,ב), ואף שגם מי שנולד ביום שישי יוכל לימול ביום ראשון וגם אז תעבור עליו שבת אחת, עם כל זה מובן שישנה מעלה במספר שמנה, והמעלה היא דוגמת מה שהנימול לשמנה הראשון, יצחק אבינו שמו (יצחק) בגימטריא שמנה פעמים שם הוי'.

(תורת שמואל ח"ל ע' קנ"ג)

אדמו"ר הרשב"י

שמחה בכלל ובמיוחד שמחה של מצווה מבטלת את הדינים

על ידי השמחה מתבטלים הדינים, כיוון שעל ידה מאיר בחינת הפנימיות דאור אין סוף, ועל ידי זה מתבטלות כל ההגבלות של סדר השתלשלות, והמשכה זו היא על ידי שמחה של מצווה דווקא, ולכן האריז"ל זכה למדריגות ומעלות גבוהות על ידי השמחה של מצווה.

(ספר המאמרים תרס"ח ע' ע"ג)

אדמו"ר הריי"ץ

חשיבות הסדר

חכם מופלג שאיננו מסודר, אין המקבל יכול

לקבל ממנו, וגם בעצמו כלי שכלו נהיים מבולבלים.

(ספר המאמרים תש"ד ע' 245)

כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו

מי שמואס ברע- אין לו נתינת מקום לחזור לרע

ההפרש בין "סר מרע" ל"מואס ברע"- מי שסר מרע, אף שבפועל דוחה את הרע, מכל מקום יש אצלו נתינת מקום לרע, ועד שבהעלם יש לו איזה שמץ אהבה לרע. מה שאין כן מי שמואס ברע, אין אצלו שום נתינת מקום לרע.

(ספר המאמרים מלוקט ח"ב ע' רע"ט)

אדמו"ר הזקן

טעם הדלקת הנרות בצד שמאל דווקא

הטעם למה נר חנוכה בשמאל - כיוון ששיקר מצוות חנוכה היא כדי להאיר בחוץ לרשות הרבים, ובחינת הרבים שהם בחינת טורי דפרודא (שהם בבחינת שמאל וקליפה), ולכן יש להמשיך בהם את אור התורה.

(תורה אור מג, ג)

אדמו"ר האמצעי

מעלת התשובה על הקרבן

התשובה נעלית מהקרבן - כיוון שהקרבן צריך להיות "מן המותר בפיר" (שבת כחב, ב) מדברים מותרים, מה שאין כן על ידי התשובה ניתן להפוך גם את הרע עצמו לטוב, ובדוגמת הקטורת שמהפך מסם המוות לסם החיים.

(שעי אורה שער החנוכה אות כ')

אדמו"ר הצמח צדק

בתיבת "בראשית" מרומזים המידות והמוחין בהם ברא השם את העולם

בנוגע למה שכתוב: "בראשית ברא אלוקים" (בראשית א, א), פירש: "בראשית" - אותיות "בראשית", שהם ששת המדות, שעל ידם ניתנת האפשרות לנשמה המלוּבשת בגוף שתהיה לה ידיעה באלוקות, מה שאין כן הנשמה כפי שהיא בשורשה היא בבחינת מוחין, וזהו שכתוב "בראשית ברא", ומובא בתרגום "בחוּכמתא ברא" (שהבריאה בשורשה הייתה גם על ידי המוחין).

(שיחת ליל שבת בראשית תשי"ה)

כ"ח כסלו

נר רביעי של חנוכה

הנעל שם טוב

הנשמה יורדת לעולם ולו בשביל לעשות טובה אחת ליהודי

הנשמה יורדת לעולם וזוהי שבעים שמונים שנה, כדי לעשות טובה ליהודי בגשמיות ובפרט ברוחניות.

(ספר המאמרים קונטרסים ח"ג ע' מ"ו)

המגיד ממזריטש

מי ססר מדביקותו בהשם, יכול להכשל ברע גמור

על הפסוק: "וסרתם ועבדתם אלהים אחרים" (דברים יא, טו), פירש: על ידי שאדם סר מדבקותו בהשם יתברך, יכול לבוא לידי "ועבדתם אלהים אחרים".

(ליקוטי אמרים אות קצ"ח)

העבודה היא על ידי ההתעסקות בדבר המתברר.

(ספר המאמרים תשי"א ע' 289)

כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו

כשהאדם מלא מרצונות זרים, אינו כלי לישועות השם

על הפסוק "כוס ישועות אשא" (תהלים קטז, ג), מבאר: "כוס" – קאי על נשמות ישראל, שהם הכוס והכלי להקב"ה, ואיתא בגמרא "כלי ריקן מחזיק, כלי מלא אינו מחזיק" (ברכות מ, א), דכאשר האדם מלא מרצונות זרים, דהיינו שדבר זה רוצה, ודבר זה איננו רוצה, אזי אינו מחזיק, דהיינו שאיננו בבחינת כלי לישועות השם. וזהו "כוס" – על ידי שהאדם הוא בבחינת כוס וכלי, אזי יש "ישועות אשא" (זוכה לישועות השם).

(ספר המאמרים תשי"ג ד"ה נד תנוכה)

אדמו"ר המהר"ש

כיצד הקב"ה מקיים מצוות התשובה

על הפסוק "מגיד דבריו ליעקב" (תהלים קמז, ט), מזה למדו חז"ל מה שהוא עושה, הוא מצווה את בני ישראל לעשות (שמות רבה פ"ל ט'), ולכאורה צריך להבין איך הקב"ה מקיים את מצוות התשובה שהיא על חטא ועוון, והביאור בזה: שהתשובה למעלה הוא עניין החזרת פנים בפנים וכמו שכתוב "ואשובה אליכם" (זכריה א, ג).

(תורת שמואל תר"ל ע' קב"ה)

אדמו"ר הרש"ב

במתן תורה נאמר "אנוכי" פעם אחת, ואילו בתשובה נאמר שתי פעמים

על ידי התשובה מתעלים לדרגה שלמעלה ממתן תורה, היות שבמתן נאמר רק פעם אחת השם "אנוכי", כמו שכתוב "אנוכי השם אלוך" (שמות כ, ב), מה שאין כן בתשובה נאמר פעמיים אנוכי, "אנוכי הוא מוחה פשעך" (ישעיהו מג, כה).

(ספר המאמרים תרס"ה ע' ל')

אדמו"ר הרי"ץ

עבודת הנסיונות היא עבודה עם האדם בעצמו

בעבודת הנסיונות הבירור אינו בהתעסקות עם הדבר המעלים, אלא ההתעסקות היא עם האדם עצמו. מה שאין כן בעבודת הבירורים

ההקדמה לשמחת הנפש היא על ידי שמחת הגוף, שהרי חז"ל אמרו "אין שמחה אלא ביין" (פסחים קט,א), שזהו שמחת הגוף, וכן גם מה ששוחק עם אנשים, או בשמחת יום טוב זהו שמחת הגוף, ועל ידי זה נהיה כלי לקבל את שמחת הנפש, כמו שכתוב: "תירוש (יין) ינובב" (זכריה ט,ז), מלשון "נובב" כמו שכתוב "נובב לוחות" (תרומה כז,ח), שהוא עניין החלל, דהיינו שעל ידי היין נעשה כמו חלל וכלי כדי לקבל את שמחת הנפש.

(מאמרי אדמו"ר הזקן הקצרים ע' תקנ"ד)

כ"ט כסלו

נר חמישי של חנוכה

אדמו"ר האמצעי

הן האדם והן הבהמה צריכים לישועת השם

בנוגע למה שכתוב "אדם ובהמה תושיע הוי" (תהלים לו,ז), "אדם" – זה הנפש האלוקית. "בהמה" – זה הנפש הבהמית, ושניהם יחד צריכים לישועת השם, האדם צריך לישועה, כדי שיוכל להתעלות ולברר את הבהמה, והבהמה צריכה לישועה כדי שיהיה בכוחה להעלות את האדם לשורשה שנעלה יותר משורש האדם.

(שערי אורה שער החנוכה אות נ"ג)

אדמו"ר אדמו"ר הצמח צדק

מזמורי התהלים שוברים כל המחיצות

פעם אמר: אילו ידעתם כחם של פסוקי תהלים ופעולתם בשמי מרום, הייתם אומרים אותם בכל עת, דעו שמזמורי תהלים שוברים

הבעל שם טוב

יש להתרחק מהרע, ולהפוך אותו לטוב

על הפסוק: "סור מרע ועשה טוב" (תהלים לד,טו), ביאר: "סור מרע" – שיש לאדם (בתחילה) להתרחק מהרע, ואחר כך "ועשה טוב" – להפוך את הרע לטוב.

(בתר שם טוב אות ט"ט)

המגיד ממזריטש

השפעת האדם בעולמות העליונים

על דברי המשנה: "דע מה למעלה ממך" (אבות פ"ב מ"א), פירש: האדם צריך לדעת שכל העניינים שלמעלה (בעולמות העליונים), תלויים הם "ממך" – באדם למטה.

(ליקוטי אמרים אות קצ"ח)

אדמו"ר הזקן

על ידי שמחת הגוף מגיע לשמחת הנפש

כשמנגנים ניגון של הצדיק- ההתקשרות היא במדרגת המחשבה של הצדיק.

(ספר השיחות תש"א ע' 86)

כל המחיצות, ומשתטחים לפני אדון עולמים ופועלים פעולתם בחסד וברחמים.

(זיום יום נ"ד שבט)

כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו

יש לפעול גם על המורדים בהשם, שיגיעו לבחינת כלות הנפש

נר חנוכה יש להדליק "עד דכליא ריגלא דתרמודאי" (שבת כא, ב), עד שתכלה רגל מן השוק, אפילו של אומה הנקראת "תרמוד" (כמובא ברש"י שם), שהם האחרונים שהיו נשארים בשוק, ומובא בקהלת יעקב ערך תרמוד, ש"תרמוד" אותיות "מורדת", שאינו רוצה להיות כלי להשם, וזהו עניינו של נר חנוכה לפעול שיהיה כליא (מלשון כליון) בריגלא דתרמודאי, דהיינו שלא יהיה האדם מלא מרצונות זרים. (דהיינו שפועל באופן שלא רק שמכלה את ההרגל של המרידה, אלא גם גורם לו להיות בבחינת כליא- כלות הנפש).

(ספר המאמרים תשי"ג ד"ה נר חנוכה)

אדמו"ר המהר"ש

השייכות בין התורה לגשם

על הפסוק "כי כאשר ירד הגשם והשלג, כן יהיה דברי אשר יצא מפי" (ישעיה נה, י), השייכות בין תורה לגשם הוא בשניים: א) כשם שהגשם יורד טיפין טיפין, כך התורה נלמדת הלכות הלכות. ב) "גשם" הוא מלשון גשמיות, וזהו מפני שהתורה נמשכה בגשמיות.

(תורת שמאל תר"ל ע' קנ"ד)

אדמו"ר הרש"ב

עניין הבחירה אצל צדיקים

גם לצדיקים יש את עניין הבחירה, אלא שהבחירה שלהם אינה בין טוב לרע, שהרי אין לצדיק שום רע, אלא שהבחירה היא אם לרצות או לא לרצות, שהרי אין המדות שלהם מתעוררים מעצמם, רק על ידי בחירת השכל מתעוררים המדות.

(ספר המאמרים תרס"ה ע' נ"ד)

אדמו"ר הרי"ץ

איך מתקשרים עם הצדיק

כשמספרים סיפור על צדיק- ההתקשרות היא במדרגת המעשה. כשחוזרים דברי תורה של הצדיק- ההתקשרות היא במדרגת הדיבור.

אדמו"ר הזקן

איך בכוח האכילה ניתן לחזק את השכל

בנוגע למאמר חז"ל: "חמרא וריחא פקחין" (יומא עו, ב), מה שעל ידי האכילה מתחזק כוח השכל, זהו מפני ששורש האכילה הוא מבחינת התוהו שלמעלה מהשכל (שבא מהתיקון), ולכן בכוחו לחזק את כוח השכל, על דרך מאמר רז"ל "אין התינוק יודע לקרות אבא אלא אם כן טועם טעם דגן" (ברכות כ, א).

(מאמרי אדמו"ר הזקן על מאמרי רז"ל ע' שט"ו)

אדמו"ר האמצעי

כשהקב"ה יוסיף מחול על הקודש, הגאולה תבוא טרם זמנה

בנוגע למה שכתוב "אני היום ילידתיך" (תהלים ב, ז), אמרז"ל בכל תשעה באב נולד המשיח (ירושלמי ברכות. מדרש איכה זוטא), אלא שזהו בבחינת הרוחניות, ויש להמשיכו למטה בגשמיות, וכמו שהיה הקץ בשנת ת"ח, אלא שהיה זה רק למעלה, ומפני הקטרוג לא נמשך למטה ונהפך לדין קשה, וכך היה גם בשנת תתנ"ו לאלף החמישי, ועם כל זה הקב"ה יחיש את הגאולה ויוסיף מחול אל הקודש, זמן רב לפני הקץ האחרון שיבוא בפועל ממש בעולם הזה.

(אל תצד את מואב ע' 94)

אדמו"ר הצמח צדק

בעולם האמת לומדים את התורה על הצד החיובי

בנוגע ללשון חז"ל: "הלומד תורה לפרקים"

ל' כסלו
נר שישי של חנוכה

הבעל שם טוב

הכרוזים של בת קול שהנשמה שומעת, פועלים גם על האדם למטה

בנוגע לכרוזים העליונים של בת קול כמו הכרוז "אוי להם לבריות מעלבונה של תורה" (אבות פ"ו מ"ב) וכיוצא בזה, ענין הכרוזים הוא מכיוון שהנשמה למעלה בשרשה שומעת את הכרוזים, וזה פועל גם על הנשמה המלובשת בגוף, שיהיו לה הרהורי תשובה.

(כתר שם טוב אות קמ"ו)

המגיד ממזריטש

ריבוי המחשבות זרות לא יכולות לכבות את האהבה

בנוגע למה שכתוב "מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה" (שיר השירים ח, ז), פירש: "מים רבים" – הם ריבוי המחשבות זרות, שאין בכוחם לכבות את האהבה של היהודי להשם יתברך.

(ליקוטי אמרים אות רל"ה)

את עצמו בחוש הראיה.

(קונטרס העבודה ע' 11)

אדמו"ר הריי"ץ

טעם עליית התורה של החתן בשבת שלפני חופתו

חתן לפני חופתו יש לו לעלות לתורה - כיוון שהעולם מתקיים על ידי אותיות התורה, וכמו כן "אסתכל באורייתא וברא עלמא" (זהר ח"ב קסא,ב), וחתן וכלה גם כן מקיימים את העולם, (ולכן לפני ירידתו לעולם, יש לו לקבל הכוח מהתורה).

(ספר המאמרים קונטרסים ח"א ע' 28)

כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו

הגאולה תבוא בזכות לימוד המשניות והחסידות

חכמינו אמרו: "אין הגלויות מתכנסות אלא בזכות המשניות" (ויקרא רבה פז,ד), הטעם לזה: ענין הגלות הוא בחינת סילוק ופירוד אות ו' מאות ה' של שם הוי' (שמפרידים את ה-ו' מהאות ה'), ולכן על ידי לימוד שיתא סדרי משנה (בחינת אות ו'), על ידי זה הגלויות מתכנסות, כיוון שעל ידי זה האות ו' תמשך לאות ה' (ואזי תבוא הגאולה). ועל דרך זה על ידי לימוד פנימיות התורה שהוא בחינת אות ו'- "עץ החיים" (מה שאין כן לימוד הנגלה הוא בחינת "עץ הדעת"), שעל ידי הלימוד בזה הגלויות מתכנסות (כי ה-ו' מתחבר ל-ה').

(ליקוטי שיחות ח"ם ע' 250)

(סנהדרין צט,ב), פירש: שלמטה בעולם הזה כשלומדים זאת הרי זה עניין בלתי רצוי, שלומד תורה רק לעתים מסויימים, אבל בעולם האמת כשלומדים מאמרז"ל זה מפרשים את זה לצד המעלה, "הלומד תורה לפרקים" - פירוש שהתורה מפרקת אותו, דהיינו שחודרת ונגרשת בו.

(היום יום י"א אלול)

אדמו"ר המהר"ש

יראת חטאו הכוונה שירא למרוד בהש"ת במחשבה דיבור ומעשה

בנוגע למה שמובא במשנה: "כל שיראת חטאו קודמת לחכמתו, חכמתו מתקיימת" (אבות פ"ו מ"ג), יראת חטאו - פירושו שירא שלא למרוד בהקב"ה שלא יפגום חס ושלום במחשבה דיבור ומעשה, וזהו בחינת מפתחות החיצוניות, שהם הכנה לזה שחכמתו מתקיימת, דקאי על בחינת חכמת התורה (שהם המפתחות הפנימיות).

(תורת שמואל תר"ל ע' רי"ב)

אדמו"ר הרש"ב

חשיבות שמירת העיניים ופעולתה בנפש

עיקר התענוג של האדם הוא בחוש הראיה, הסומא אין לו תענוג בשום דבר, וזהו גם בעובדי הוי', שעל ידי הראיה מתפעלים קצת, אלא שאין זה עושה חקיקה בנפשם, מה שאין כן אצל אלו שאינם עובדי הוי', על ידי הראיה הבלתי רצויה שלהם, יכולים להגיע לכל מיני רע רחמנא ליצלן, וכל מי שחש לנפשו יגדיר

